

Επίσημη Εφημερίδα

C 74

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

25 Μαρτίου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 74/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 12ης Ιανουαρίου 2006, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-354/03, C-355/03 και C-484/03 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Justice): Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 5, παράγραφος 1 — Έκπτωση του ΦΠΑ καταβληθέντος επί των εισροών — Οικονομική δραστηριότητα — Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή — Παράδοση αγαθών — Συναλλαγή που αποτελεί μέρος αλυσίδας παραδόσεων στην οποία παρενεβλήθη αφανής επιχειρηματίας ή επιχειρηματίας που χρησιμοποιεί υποκλαπέντα αριθμό μητρώου ΦΠΑ — «Κυκλική απάτη»)	1
2006/C 74/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 19ης Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση C-547/03 P: Asian Institute of Technology (ΑΙΤ) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Πρόγραμμα Asia-Invest — Πρόσκληση προς υποβολή προτάσεων — Σύμβαση — Άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Προδήλως απαράδεκτο — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας — Αίτηση προσκομίσεως εγγράφων — Πρόσκληση των διαδίκων να λάβουν εγγράφως θέση επί ορισμένων ζητημάτων της διαφοράς)	1
2006/C 74/03	Υπόθεση C-434/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) κατά Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/04	Υπόθεση C-435/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Investrand B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/05	Υπόθεση C-450/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landessozialgericht Berlin-Brandenburg με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση Peter Wachter κατά Deutsche Rentenversicherung Bund	3

EL

2006/C 74/06	Υπόθεση C-464/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Geurts M.C.J.A. και Vogten D.H.M. κατά Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën	3
2006/C 74/07	Υπόθεση C-466/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Tribunale di Lecce με διάταξη της 6ης Δεκεμβρίου 2005 στην ποινική δίκη κατά Gianluca damonte	3
2006/C 74/08	Υπόθεση C-467/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Tribunale di Milano με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2005 στην ποινική δίκη κατά Giovanni Dell'Orto	4
2006/C 74/09	Υπόθεση C-1/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	4
2006/C 74/10	Υπόθεση C-5/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 2ας Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen	4
2006/C 74/11	Υπόθεση C-15/06 P: Αίτηση αναίρεσεως της Regione Siciliana, της 11ης Ιανουαρίου 2006, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2005 το πρώτο πενταμελές τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-60/03, Regione Siciliana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	5
2006/C 74/12	Υπόθεση C-17/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Cour D'appel de Nancy με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Céline SARL κατά Céline SA.	5
2006/C 74/13	Υπόθεση C-23/06, υπόθεση C-24/06, υπόθεση C-25/06, υπόθεση C-26/06, υπόθεση C-27/06, υπόθεση C-28/06, υπόθεση C-29/06, υπόθεση C-30/06, υπόθεση C-31/06, υπόθεση C-32/06, υπόθεση C-33/06, υπόθεση C-34/06, υπόθεση C-35/06, υπόθεση C-36/06: Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το tribunal de grande instance de Nanterre με αποφάσεις της 5ης Ιανουαρίου 2006 στις υποθέσεις — Εταιρία Saint Louis Sucre SNC κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Société des Sucreries du Marquenterre SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Lesaffre Frères SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries, Distilleries des Hauts de France κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries de Toury et usines annexes SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Tereos κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Sucrerie du Littoral Groupe S.D.H.F. κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Cristal Union κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrerie Bourdon κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrerie de Bourgogne SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Vermendoise Industries κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries et Raffineries d'Erstein SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects	6
2006/C 74/14	Υπόθεση C-38/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2006	7
2006/C 74/15	Υπόθεση C-42/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2006	8

2006/C 74/16	Υπόθεση C-46/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 30 Ιανουαρίου 2006	9
2006/C 74/17	Υπόθεση C-52/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006	9
2006/C 74/18	Υπόθεση C-53/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006	10
2006/C 74/19	Υπόθεση C-54/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006	10
2006/C 74/20	Υπόθεση C-57/06 P: Αναίρεση που άσκησε η Elisabetta Righini στις 2 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15 Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-145/04: Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	11
2006/C 74/21	Υπόθεση C-68/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 6/2/2006	11
2006/C 74/22	Υπόθεση C-69/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 2006	12
2006/C 74/23	Υπόθεση C-71/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 7 Φεβρουαρίου 2006	12
2006/C 74/24	Υπόθεση C-72/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 7/2/2006	12
2006/C 74/25	Υπόθεση C-77/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2006	13
2006/C 74/26	Υπόθεση C-78/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2006	13
2006/C 74/27	Υπόθεση C-85/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10/02/2006	13
2006/C 74/28	Υπόθεση C-86/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 13/02/2006	14
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 74/29	Υπόθεση T-92/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 — Stadtwerke Schwäbisch Hall κ.λπ. κατά Επιτροπής («Κρατική ενίσχυση — Καθεστώς φοροαπαλλαγής που εφαρμόζεται στα αποθεματικά που σχηματίζουν οι πυρηνικοί σταθμοί της Γερμανίας για τη διάθεση των ραδιενεργών τους αποβλήτων και την οριστική παύση της λειτουργίας τους — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου της εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως»)	15
2006/C 74/30	Υπόθεση T-107/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιανουαρίου 2006 — Regione Marche κατά Επιτροπής ([Ολοκληρωμένο Μεσογειακό Πρόγραμμα (ΟΜΠ) για τη Regione Marche (Ιταλία) — Περάτωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη νομικής βάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Έλλειψη αιτιολογίας])	15

2006/C 74/31	Υπόθεση T-147/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2006 — Devinlec κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Παραστατικό σήμα περιλαμβάνον το λεκτικό στοιχείο “quantum” — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού παραστατικού σήματος Quantième — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 16	16
2006/C 74/32	Υπόθεση T-276/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2006 — Le Canne κατά Επιτροπής (Απόφαση ακυρώνουσα την απόφαση της Επιτροπής με την οποία μειώθηκε το ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής — Λεπτομέρειες εκτελέσεως της αποφάσεως — Προσφυγή λόγω παραλείψεως — Κατάρτηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως) 16	16
2006/C 74/33	Υπόθεση T-317/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Variant — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα DERBIVARIANT — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από το τμήμα προσφυγών — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 74, παράγραφος 1, και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 17	17
2006/C 74/34	Υπόθεση T-364/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 — Medici Grimm κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Τροποποίηση του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Δεν έχει αναδρομική ισχύ — Ακύρωση από το Πρωτοδικείο — Αγωγή αποζημιώσεως — Κατάφωρη παραβίαση) 17	17
2006/C 74/35	Υπόθεση T-33/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2006 — Weissenfels κατά Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα συντηρουμένου τέκνου — Διπλασιασθέν επίδομα συντηρουμένου ανάπηρου τέκνου — Άρθρο 67, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Αφαίρεση του ποσού επιδόματος ίδιας φύσεως) 18	18
2006/C 74/36	Υπόθεση T-398/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2006 — Henkel κατά ΓΕΕΑ ([Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα — Παραλληλόγραμμη ταμπλέτα χρώματος κόκκινου και λευκού έχουσα στο κέντρο ένα μπλε ωοειδές σφαιρίδιο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα]) 18	18
2006/C 74/37	Υπόθεση T-369/03: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005 — Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής («Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Άρνηση αποχαρκτηρισμού του κολοφωνίου ως επικίνδυνης ουσίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη μη δυνάμενη να προσβληθεί — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραγραφή — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Απαράδεκτο») 18	18
2006/C 74/38	Υπόθεση T-85/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Δήμος Άνω Λιοσίων κ.λπ. κατά Επιτροπής (Απαράδεκτο — Πρόσωπα μη τυγχάνοντα αποδέκτες των κοινοτικών πράξεων — Άμεσος επηρεασμός τους) 19	19
2006/C 74/39	Υπόθεση T-177/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2006 — Φινλανδία κατά Επιτροπής ([Παρεμπίπτοντα ζητήματα — Ένσταση απαραδέκτου — Πράξη μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διαδικασία λόγω παραβάσεως — Τόκοι υπερημερίας προβλεπόμενοι στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Διαπραγμάτευση συμφωνίας σχετικά με την υπό όρους πληρωμή]) 19	19
2006/C 74/40	Υπόθεση T-396/05: Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S κατά Επιτροπής 20	20
2006/C 74/41	Υπόθεση T-397/05: Αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S κατά Επιτροπής 20	20

2006/C 74/42	Υπόθεση T-423/05: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2005 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	21
2006/C 74/43	Υπόθεση T-436/05: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2005 — Ajinomoto κατά ΓΕΕΑ	22
2006/C 74/44	Υπόθεση T-439/05: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2005 — Royal Bank of Scotland κατά ΓΕΕΑ	22
2006/C 74/45	Υπόθεση T-442/05: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2005 — Biofarma κατά ΓΕΕΑ	23
2006/C 74/46	Υπόθεση T-443/05: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2005 — El Corte Inglés SA κατά ΓΕΕΑ	24
2006/C 74/47	Υπόθεση T-447/05: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2005 — Plantations de Mbanga κατά Επιτροπής	24
2006/C 74/48	Υπόθεση T-450/05: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2005 — Automobiles Peugeot και Peugeot Nederland κατά Επιτροπής	25
2006/C 74/49	Υπόθεση T-460/05: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2005 — Bang & Olufsen κατά ΓΕΕΑ	26
2006/C 74/50	Υπόθεση T-461/05: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2005 — L'Oréal S.A. κατά ΓΕΕΑ	26
2006/C 74/51	Υπόθεση T-462/05: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2005 — Toyota Koko Kabushiki Kaisha κατά ΓΕΕΑ	27
2006/C 74/52	Υπόθεση T-4/06: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2005 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	27
2006/C 74/53	Υπόθεση T-5/06: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2006 — Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής	28
2006/C 74/54	Υπόθεση T-6/06: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Morpro-Nord GmbH κατά Επιτροπής	29
2006/C 74/55	Υπόθεση T-17/06: Προσφυγή της Giant (Κίνα) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	29
2006/C 74/56	Υπόθεση T-33/06: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2006 — Zenab κατά Επιτροπής	30
2006/C 74/57	Υπόθεση T-38/06: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2006	31
2006/C 74/58	Υπόθεση T-47/06: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2006 — Antartica S.r.l. κατά ΓΕΕΑ	31
2006/C 74/59	Υπόθεση T-67/03: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2006 — Henkel κατά ΓΕΕΑ	32
2006/C 74/60	Υπόθεση T-341/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2006 — Datac κατά ΓΕΕΑ	32
2006/C 74/61	Υπόθεση T-397/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Ιανουαρίου 2006 — MobilCom κατά Επιτροπής	32
2006/C 74/62	Υπόθεση T-155/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιανουαρίου 2006 — Steinmetz κατά Επιτροπής	32
2006/C 74/63	Υπόθεση T-231/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2006 — Corsica Ferries France κατά Επιτροπής	32

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

2006/C 74/64	Υπόθεση F-1/06: Προσφυγή της 1ης Ιανουαρίου 2006 — Fernandez Ortis κατά Επιτροπής	33
2006/C 74/65	Υπόθεση F-3/06: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιανουαρίου 2006 — Franklin κ.λπ. κατά Επιτροπής	33
2006/C 74/66	Υπόθεση F-4/06: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Villa κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	34
2006/C 74/67	Υπόθεση F-5/06: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2006 — Patak Dennstedt κατά Επιτροπής	34
2006/C 74/68	Υπόθεση F-8/06: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2006 — Ηρακλής Τόλιος κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	35
2006/C 74/69	Υπόθεση F-9/06: Προσφυγή της 30ης Ιανουαρίου 2006 — Canteiro Lopes κατά Επιτροπής	35
2006/C 74/70	Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2006 — Larsen κατά Επιτροπής (Υπόθεση F-11/06)	36

 II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

 III Πληροφορίες

2006/C 74/71	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 60 της 11.3.2006	37
--------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 12ης Ιανουαρίου 2006

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-354/03, C-355/03 και C-484/03 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Justice): **Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 5, παράγραφος 1 — Έκπτωση του ΦΠΑ καταβληθέντος επί των εισροών — Οικονομική δραστηριότητα — Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή — Παράδοση αγαθών — Συναλλαγή που αποτελεί μέρος αλυσίδας παραδόσεων στην οποία παρενεβλήθη αφανής επιχειρηματίας ή επιχειρηματίας που χρησιμοποιεί υποκλαπέντα αριθμό μητρώου ΦΠΑ — «Κυκλική απάτη»)

(2006/C 74/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-354/03, C-355/03 και C-484/03, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το High Court of Justice (Αγγλία και Ουαλλία), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), με αποφάσεις της 28ης Ιουλίου 2003 (C-354/03 και C-355/03) και της 27ης Οκτωβρίου 2003 (C-484/03), που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 18 Αυγούστου και στις 19 Νοεμβρίου 2003, αντίστοιχα, στο πλαίσιο των διαδικασιών **Optigen Ltd** (C-354/03), **Fulcrum Electronics Ltd** (C-355/03), **Bond House Systems Ltd** (C-484/03) κατά **Commissioners of Customs & Excise**, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (εισηγητή) και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Ιανουαρίου 2006 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Συναλλαγές όπως οι επίδικες στην κύρια δίκη, που δεν ενέχουν απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας, συνιστούν παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενον στον φόρο, που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή, και οικονομική δραστηριότητα, υπό την έννοια των άρθρων 2, σημείο 1, 4 και 5, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της

10ης Απριλίου 1995, εφόσον πληρούν τα αντικειμενικά κριτήρια στα οποία βασίζονται οι εν λόγω έννοιες, ανεξαρτήτως της προθέσεως άλλου, εκτός του οικείου υποκείμενου στον φόρο, επιχειρηματία που μεσολαβεί στην ίδια αλυσίδα παραδόσεων και/ή τον ενδεχόμενο δόλιο χαρακτήρα, τον οποίο ο υποκείμενος στον φόρο δεν γνώριζε και δεν μπορούσε να γνωρίζει, μιας άλλης συναλλαγής που αποτελεί μέρος της αλυσίδας αυτής, προγενέστερης ή μεταγενέστερης της συναλλαγής που πραγματοποίησε ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο. Το δικαίωμα του υποκείμενου στον φόρο που πραγματοποιεί τις συναλλαγές αυτές προς επιστροφή του ΦΠΑ που καταβλήθηκε επί των εισροών δεν μπορεί να θιγεί από το γεγονός ότι στην αλυσίδα των παραδόσεων, στην οποία περιλαμβάνονται οι συναλλαγές αυτές, μια άλλη συναλλαγή, την οποία ο υποκείμενος στον φόρο δεν γνωρίζει ή δεν είναι σε θέση να γνωρίζει, προγενέστερη ή μεταγενέστερη αυτών, ενέχει απάτη περί τον ΦΠΑ.

⁽¹⁾ EE C 251 της 18.10.2003.
EE C 35 της 7.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 19ης Ιανουαρίου 2006

στην υπόθεση C-547/03 P: **Asian Institute of Technology** (ΑΙΤ) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Πρόγραμμα Asia-Invest — Πρόσκληση προς υποβολή προτάσεων — Σύμβαση — Άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Προδήλως απαράδεκτο — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας — Αίτηση προσκομίσεως εγγράφων — Πρόσκληση των διαδίκων να λάβουν εγγράφως θέση επί ορισμένων ζητημάτων της διαφοράς)

(2006/C 74/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-547/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, την οποία υπέβαλε στις 22 Δεκεμβρίου 2003 το **Asian Institute of**

Technology (AIT), με έδρα το Pathumthani (Ταϊλάνδη) (εκπρόσωπος: H. Teissier du Cros, δικηγόρος), αναιρεσειών, αντίδικος; **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: P.-J. Kuijper και B. Schöfer), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris και Γ. Αρέστη (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Ιανουαρίου 2006 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το *Asian Institute of Technology (AIT)* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-434/05)

(2006/C 74/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Δεκεμβρίου 2005, το Hoge Raad der Nederlanden στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) και Staatssecretaris van Financiën, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει το άρθρο 13, Α, αρχή και στοιχείο θ', της έκτης οδηγίας (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην παροχή εκπαίδευσης υπάγεται και η έναντι αποζημιώσεως διάθεση ενός εκπαιδευτικού σε εκπαιδευτικό ίδρυμα προκειμένου αυτός να διδάσκει εκεί σε προσωρινή βάση και υπό την ευθύνη του ιδρύματος αυτού;
- 2) Αν στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, δύναται η έννοια «στενά συνδεδεμένες με [την εκπαίδευση] παροχές υπηρεσιών» να ερμηνευθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να

υπάγεται στην έννοια αυτή και η υπηρεσία που περιγράφηκε πιο πάνω στο πρώτο ερώτημα;

- 3) Έχει για την απάντηση στα πιο πάνω ερωτήματα σημασία αν εκείνος ο οποίος θέτει τον εκπαιδευτικό στη διάθεση ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος είναι και ο ίδιος εκπαιδευτικό ίδρυμα;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών - Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Investrand B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-435/05)

(2006/C 74/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Δεκεμβρίου 2005, το Hoge Raad der Nederlanden στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Investrand B.V. και Staatssecretaris van Financiën, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει, όσον αφορά το κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας (¹), δικαίωμα εκπτώσεως, να γίνει δεκτό ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ ορισμένων υπηρεσιών που έλαβε ένας υποκείμενος στον φόρο και των φορολογητέων πράξεων που πρόκειται να τελέσει ο ίδιος υποκείμενος στον φόρο, όταν οι υπηρεσίες αυτές ελήφθησαν με σκοπό να καθορισθεί το ύψος μιας χρηματικής απαιτήσεως, η οποία αποτελεί μέρος της περιουσίας του αλλά γεννήθηκε πριν από τότε που το πρόσωπο αυτό υπόκειται στον ΦΠΑ;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών - Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Landessozialgericht Berlin-Brandenburg με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση Peter Wachter κατά Deutsche Rentenversicherung Bund

(Υπόθεση C-450/05 ⁽¹⁾)

(2006/C 74/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Δεκεμβρίου 2005, το Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ του Peter Wachter και του Deutsche Rentenversicherung Bund, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Συνάδει προς το υπέρτερης ισχύος κοινοτικό δίκαιο, ιδίως με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας που κατοχυρώνει το άρθρο 39 σε συνδυασμό με το άρθρο 42 ΕΚ, το παράρτημα III, μέρη Α και Β, σημείο 83 ⁽²⁾, Γερμανία-Αυστρία, στοιχείο ε', καθώς και το παράρτημα VI, μέρος Δ: Γερμανία, σημείο 1, του κανονισμού 1408/71 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Ενωθείσα με τις ήδη συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-396/05 και C-419/05. Ανακοίνωση περί της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής απόφασης στο ΕΕ C 22, σ. 6.

⁽²⁾ Ως είχε έως τη θέση σε ισχύ, στις 5 Μαΐου 2005, του κανονισμού (ΕΚ) 647/2005.

⁽³⁾ ΕΕ L 149, σ. 2.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Geurts M.C.J.A. και Vogten D.H.M. κατά Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën

(Υπόθεση C-464/05)

(2006/C 74/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Δεκεμβρίου 2005, το Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, των Geurts M.C.J.A. και Vogten D.H.M. και του Belgische Staat, Federale Overheidsdienst

Financiën, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι ασύμβατος με τα άρθρα αυτά ένας περιορισμός που απορρέει από μια διάταξη της σχετικής με τον φόρο κληρονομίας νομοθεσίας μιας Περιφέρειας κράτους μέλους, και εν προκειμένω από το άρθρο 60bis του βελγικού Κώδικα φόρου κληρονομίας όπως έχει εφαρμογή επί των κληρονομιών που επάγονται εντός της Φλαμανδικής Περιφέρειας, διάταξη η οποία απαλλάσσει τον καθολικό διάδοχο του κληρονομούμενου, δηλαδή τον κληρονόμο, από τον φόρο κληρονομίας για τις μετοχές/τα εταιρικά μερίδια σε οικογενειακή εταιρία ή για τις απαιτήσεις κατά μιας τέτοιας εταιρίας αν η εταιρία απασχολούσε τουλάχιστον 5 μισθωτούς κατά τα τρία έτη πριν από τον θάνατο του κληρονομούμενου, αλλά η οποία διάταξη περιορίζει την απαλλαγή αυτή μόνο στην περίπτωση που τουλάχιστον πέντε μισθωτοί απασχολήθηκαν σε συγκεκριμένη Περιφέρεια του πιο πάνω κράτους μέλους (και ειδικότερα στη Φλαμανδική Περιφέρεια);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale di Lecce με διάταξη της 6ης Δεκεμβρίου 2005 στην ποινική δίκη κατά Gianluca Damonte

(Υπόθεση C-466/05)

(2006/C 74/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Δεκεμβρίου 2005, το Tribunale di Lecce ζητεί, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Gianluca Damonte, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

«Ερωτάται αν κατά πόσον η διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 4 bis, του νόμου 401/89 συνάδει προς τις εκφραζόμενες από τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης ΕΟΚ αρχές, σε θέματα εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής των διασυννοριακών υπηρεσιών, με τις επακόλουθες για την εσωτερική έννομη τάξη συνέπειες, και υπό το φως της ερμηνευτικής αντιθέσεως μεταξύ των αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ειδικότερα με την απόφαση Gambelli) και της αποφάσεως 23271/04 της ολομελείας του Suprema Corte di Cassazione· ειδικότερα, ζητείται να διευκρινιστεί αν τυγχάνει εφαρμογής εντός της Ιταλίας η προβλεπόμενη με το κατηγορητήριο εις βάρος του Damonte Luigi επιβάλλουσα κυρώσεις κανονιστική ρύθμιση.»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Milano με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2005 στην ποινική δίκη κατά Giovanni Dell'Orto

(Υπόθεση C-467/05)

(2006/C 74/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Δεκεμβρίου 2005, το Tribunale di Milano ζητεί, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Giovanni Dell'Orto, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

«Ερωτάται αν

- 1) τυγχάνουν εφαρμογής οι τιθέμενοι στα άρθρα 2 και 9 της αποφάσεως πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ κανόνες στο πλαίσιο ποινικής δίκης, εν γένει, έναντι οποιουδήποτε ζημιουμένου από εγκληματική πράξη διαδίκου, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 1 και επομένων της οδηγίας 2004/80/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων ή άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου;
- 2) τυγχάνουν εφαρμογής οι κατά τα άρθρα 2 και 9 της αποφάσεως πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ κανόνες στο πλαίσιο ποινικής δίκης περί εκτελέσεως, η οποία έπεται της οριστικής αποφάσεως περί καταδίκης (και συνεπώς έπεται της αποφάσεως εκτελέσεως της ποινής, όπως προβλέπει το άρθρο 444 του ιταλικού κώδικα ποινικής δικονομίας) έναντι οποιουδήποτε ζημιουμένου από εγκληματική πράξη διαδίκου, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 1 και επόμενα της οδηγίας 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων ή άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου;»

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 6.8.2004, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-1/06)

(2006/C 74/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3

Ιανουαρίου 2006, το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH και Hauptzollamt Hamburg-Jonas, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει ο αρμόδιος οργανισμός κατά το άρθρο 47, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87⁽¹⁾ την εξουσία και την υποχρέωση να προβαίνει ακόμη και αυτεπάγγελτα στην αναγνώριση της ισοτιμίας εγγράφων;
- 2) Είναι δυνατόν να συνάγεται από τις περιστάσεις ότι μια αίτηση ισοτιμίας κατά το άρθρο 47, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87, αν και δεν έχει υποβληθεί ρητά, έχει εντούτοις υποβληθεί προληπτικά;

⁽¹⁾ ΕΕ L 351, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 2ας Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-5/06)

(2006/C 74/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 2ας Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Ιανουαρίου 2006, το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Jülich AG και Hauptzollamt Aachen, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει την έννοια το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, ότι κατά την εξακρίβωση του πλεονάσματος που είναι δυνατόν να εξαχθεί επιτρέπεται να υπολογιστούν μόνον οι προς εξαγωγή ποσότητες ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινσουλίνης για τις οποίες πράγματι χορηγήθηκαν επιστροφές λόγω εξαγωγής;
- 2) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι ανίσχυρο το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 314/2002⁽²⁾ της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1140/2003⁽³⁾ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003;

- 3) Στην περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Έχει την έννοια το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, ότι τόσο κατά την εξακρίβωση του πλεονάσματος που είναι δυνατόν να εξαχθεί όσο και κατά την εξακρίβωση της μέσης ζημίας ανά τόνο ζάχαρης πρέπει να υπολογιστούν όλες οι εξαγωγές, ακόμη και αν για ένα μέρος αυτών των εξαγωγών κατά την οικεία περίοδο εμπορίας δεν χορηγήθηκαν επιστροφές λόγω εξαγωγής;
- 4) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο, δεύτερο ή τρίτο ερώτημα: Είναι άκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 1775/2004 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2004, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2003/2004, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή όσον αφορά τον τομέα της ζάχαρης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 178, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 50, σ. 40.

⁽³⁾ ΕΕ L 160, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 316, σ. 64.

Αίτηση αναιρέσεως της Regione Siciliana, της 11ης Ιανουαρίου 2006, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2005 το πρώτο πενταμελές τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-60/03, Regione Siciliana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-15/06 P)

(2006/C 74/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Regione Siciliana, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, δικηγόρο, και τον G. Aiello, avvocato dello Stato, άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2005 το πρώτο πενταμελές τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-60/03, Regione Siciliana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου και, συνακόλουθα, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2002) 4905, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την κατάργηση της ενισχύσεως του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) προς την Ιταλία (Περιφέρεια Σικελίας) στο πλαίσιο επενδύσεως σε έργα υποδομής, ύψους τουλάχιστον 15 εκατομμυρίων ECU, και σχετικά με την ανάκτηση του ποσού που προκατέβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της ως άνω συν-

δρομής και την απαλλαγή της από την υποχρέωση καταβολής του υπολοίπου·

- 2) να αποφανθεί συνακόλουθα επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την αναιρεσείουσα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο:

- 1) παρέβη και εφάρμοσε εσφαλμένα τα άρθρα 18, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1787/84 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1984, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3641/85 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985·
- 2) παρέβη και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 ⁽⁴⁾, όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 ⁽⁵⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1984·
- 3) αιτιολόγησε πλημμελώς την κρίση του επί καθοριστικού ζητήματος της διαφοράς.

⁽¹⁾ Καταργήθηκε.

⁽²⁾ Καταργήθηκε.

⁽³⁾ Καταργήθηκε.

⁽⁴⁾ Καταργήθηκε.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 193 της 31.07.1993, σ. 20

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour D'appel de Nancy με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Céline SARL κατά Céline SA.

(Υπόθεση C-17/06)

(2006/C 74/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιανουαρίου 2006, το Cour D'appel de Nancy, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Céline SARL και Céline SA, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας (ΕΚ) 89/104 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η χρήση, από τρίτον άνευ αδείας, λεκτικού σήματος που έχει καταχωριστεί, ως εταιρικής ή εμπορικής επωνυμίας ή διακριτικού τίτλου στο πλαίσιο δραστηριότητας εμπορίας όμοιων προϊόντων, συνιστά χρήση του σήματος αυτού στις συναλλαγές, την παύση της οποίας ο δικαιούχος έχει δικαίωμα να ζητήσει δυνάμει του αποκλειστικού του δικαιώματος;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1)

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το tribunal de grande instance de Nanterre με αποφάσεις της 5ης Ιανουαρίου 2006 στις υποθέσεις

Εταιρία Saint Louis Sucre SNC κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Société des Sucreries du Marquenterre SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Lesaffre Frères SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries, Distilleries des Hauts de France κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries de Toury et usines annexes SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Tereos κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Cristal Union κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie Bourdon κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie de Bourgogne SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Vermendoise Industries κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries et Raffineries d'Erstein SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects

(Υπόθεση C-23/06)

(υπόθεση C-24/06)

(υπόθεση C-25/06)

(υπόθεση C-26/06)

(υπόθεση C-27/06)

(υπόθεση C-28/06)

(υπόθεση C-29/06)

(υπόθεση C-30/06)

(υπόθεση C-31/06)

(υπόθεση C-32/06)

(υπόθεση C-33/06)

(υπόθεση C-34/06)

(υπόθεση C-35/06)

(υπόθεση C-36/06)

(2006/C 74/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με αποφάσεις της 5ης Ιανουαρίου 2006, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Ιανουαρίου 2006, το tribunal de grande instance de Nanterre, στο πλαίσιο των υποθέσεων

— Εταιρία Saint Louis Sucre SNC κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-23/06)

- Société des Sucreries du Marquenterre SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-24/06)
- SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-25/06)
- Lesaffre Frères SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-26/06)
- Sucreries, Distilleries des Hauts de France κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-27/06)
- Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-28/06)
- Sucreries de Toury et usines annexes SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-29/06)
- Tereos κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-30/06)
- SAS Sucrerie du Littoral Groupe S.D.H.F. κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-31/06)
- Cristal Union κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-32/06)
- Sucrerie Bourdon κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-33/06)
- Sucrerie de Bourgogne SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-34/06)
- SAS Vermendoise Industries κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-35/06)
- Sucreries et Raffineries d'Erstein SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects και Receveur principal des douanes et droits indirects (υπόθεση C-36/06)

που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι ανίσχυρο έναντι του άρθρου 15 του κανονισμού 1260/2001⁽¹⁾ του Συμβουλίου και έναντι της αρχής της αναλογικότητας το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 314/2002⁽²⁾ της Επιτροπής, ή/και οι εκδοθέντες σε εκτέλεσή του κανονισμοί 1837/2002⁽³⁾, 1762/2003⁽⁴⁾ και 1775/2004⁽⁵⁾, επειδή, όσον αφορά τον υπολογισμό της εισφοράς στην παραγωγή, το άρθρο αυτό δεν προβλέπει ότι δεν

πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του «πλεονάσματος προς εξαγωγή» οι ποσότητες ζάχαρης που περιλαμβάνονται σε μεταποιημένα προϊόντα τα οποία εξάγονται χωρίς παράλληλη καταβολή επιστροφής κατά την εξαγωγή;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

2. Είναι ανίσχυροι έναντι του κανονισμού 314/2002 της Επιτροπής και έναντι του άρθρου 15 του κανονισμού 1260/2001 του Συμβουλίου, καθώς και έναντι της αρχής της αναλογικότητας, οι κανονισμοί 1837/2002, 1762/2003 και 1775/2004 επειδή καθορίζουν μια εισφορά στην παραγωγή ζάχαρης, που υπολογίζεται με βάση μια «μέση ζημία» ανά εξαγόμενο τόνο, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ποσότητες που εξάγονται χωρίς καταβολή επιστροφής, ενώ οι ίδιες αυτές ποσότητες περιλαμβάνονται στο σύνολο το οποίο αποτελεί τη βάση για την εκτίμηση της συνολικής ζημίας για την οποία απαιτείται σχετική χρηματοδοτική κάλυψη;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 314/2002 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 50, σ.40).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1837/2002 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2001/02, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή καθώς και του συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 278, σ. 13).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1762/2003 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2002/03, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή όσον αφορά τον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 254, σ. 4).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1775/2004 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2004, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2003/2004, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή όσον αφορά τον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 316, σ. 64).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση C-38/06)

(2006/C 74/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Günter Wilms και Margarida Afonso, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιανουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, αρνούμενη να εκκαθαρίσει και να διαδώσει στην Επιτροπή τους ιδίους πόρους που όφειλε κατόπιν εισαγωγών εξοπλισμού και εμπορευμάτων προς αποκλειστικής στρατιωτική χρήση κατά την περίοδο μεταξύ 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και 31^{ης} Δεκεμβρίου 2002, και αρνούμενη να καταβάλει τους αντίστοιχους τόκους υπερημερίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού 1552/89 (*), όσον αφορά την περίοδο μεταξύ 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και 30ής Μαΐου 2000, μετά δε την ημερομηνία αυτή από τις αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού 1150/2000 (**).
- 2) να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 296 ΕΚ δεν επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να απαλλάσσει δασμών τις εισαγωγές πολεμικού υλικού, άπαξ η εισπραξη τέτοιων δασμών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απειλή για τα ζωτικά για την ασφάλειά του συμφέροντα του κράτους μέλους αυτού.

Ελλείπει συγκεκριμένων επιχειρημάτων που να δικαιολογούν ειδικώς το αναγκαίο της παρεκκλίσεως από τους δασμολογικούς κανόνες προς διασφάλιση της προστασίας των ζωτικών για την ασφάλεια της συμφερόντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι πορτογαλικές αρχές παρέβησαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 26 ΕΚ, το άρθρο 20 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (***) και, κατά συνέπεια, από το Κοινό Δασμολόγιο.

Δεν επιτρέπεται ένα κράτος μέλος να εκφεύγει της υποχρεώσεώς του να συγχρηματοδοτεί αλληλεγγύως τον κοινοτικό προϋπολογισμό επικαλούμενο την ανάγκη χρηματοδότησεως των στρατιωτικών του δαπανών με χαμηλότερο κόστος.

Σε περίπτωση μη τήρησης των κειμένων διατάξεων, θα υποχρεωθούν όλα τα κράτη μέλη να αναλάβουν τις αντίστοιχες οικονομικές συνέπειες, δεδομένου ότι εφαρμόζεται τότε ο μηχανισμός που αντισταθμίζει μέσω του «ΑΕΠ» την ανεπάρκεια των παραδοσιακών ιδίων πόρων και του ΦΠΑ. Η τήρηση της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως, καθώς και των στοιχειωδών αρχών της δικαιοσύνης και της ευθύνης, επιβάλλει στα κράτη μέλη που διέθεσαν ιδίους πόρους κατωτέρους των οφειλομένων να φέρουν αυτά και μόνο τις συνέπειες που προκύπτουν εξ αυτού για τον κοινοτικό προϋπολογισμό και, γι' αυτό, να καταβάλουν τα ποσά που δεν εισπράχτηκαν λόγω των αντιστοίχων παραβάσεων.

Η επίδικη παράβαση διήρκεσε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, δεδομένου ότι ο κανονισμός 150/2003 (†) ισχύει από 1^{ης} Ιανουαρίου 2003. Από αυτή την ημερομηνία και μόνον ο εν λόγω κανονισμός επιτρέπει την κατάργηση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, των δασμών για την εισαγωγή ορισμένων όπλων και στρατιωτικού εξοπλισμού.

Οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν να έχουν προβεί στη βεβαίωση των δασμών σύμφωνα με τους κανόνες του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα για τις εν λόγω εισαγωγές, και να έχουν εκκαθαρίσει και διαδώσει στην Επιτροπή τους εξ αυτής προερχομένους ιδίους πόρους κατ' εφαρμογήν των άρθρων 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού 1552/89 και των αντιστοίχων διατάξεων του κανονισμού 1150/2000. Δεδομένου ότι υφίσταται παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας, πρέπει να πιστωθεί στην Κοινότητα ποσό ίσο προς τους ελλείποντες ιδίους πόρους. Επί του ποσού δε αυτού πρέπει να υπολογιστεί ο τόκος υπερημερίας που προβλέπεται στο άρθρο 11 του κανονισμού 1150/2000.

(*) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1989, L 155, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1).

(†) Που εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

(‡) Κανονισμός (ΕΚ) 150/2003 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με την αναστολή δασμών που επιβάλλονται στις εισαγωγές ορισμένων όπλων και στρατιωτικού εξοπλισμού (ΕΕ 2003, L 25, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση C-42/06)

(2006/C 74/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από τον B. Stromsky, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου επιβάλλοντας στην περιφέρεια Βρυξέλλες-πρωτεύουσα ένα σύστημα εγκρίσεως των φυσικών ή νομικών προσώπων που παρασκευάζουν ή διανέμουν σάκους για τη συλλογή απορριμμάτων τα στοιχεία του οποίου δεν τηρούν την αρχή της αναλογικότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 της Συνθήκης ΕΚ.

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Δεν υπάρχει κοινοτική εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν την έγκριση φυσικών ή νομικών προσώπων που παρασκευάζουν και/ή διανέμουν σάκους για τη συλλογή απορριμμάτων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, μια εθνική νομοθεσία που προβλέπει έγκριση των φυσικών ή νομικών προσώπων που παρασκευάζουν και/ή διανέμουν σάκους για τη συλλογή απορριμμάτων εκτιμάται με γνώμονα τα άρθρα 28 έως 30 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, μια διαδικασία προηγουμένης έγκρισης όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 10bis του κανονισμού της περιφέρειας Βρυξέλλες-πρωτεύουσα, της 15ης Ιουλίου 1993, για τη συλλογή και την αποκομιδή των απορριμμάτων είναι ικανή να περιορίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Για να δικαιολογείται από τη σκοπιά της θεμελιώδους ελευθερίας της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων μια τέτοια διαδικασία προηγουμένης έγκρισης πρέπει να επιδιώκει στόχο γενικού συμφέροντος αναγνωριζόμενο από το κοινοτικό δίκαιο και να σέβεται την αρχή της αναλογικότητας δηλαδή να είναι κατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην υπερβαίνει το αναγκαίο προς τούτο μέτρο.

Η Επιτροπή αντιλαμβάνεται ότι μια διαδικασία έγκρισης μπορεί να επιδιώκει το γενικού συμφέροντος στόχο της προστασίας της υγείας των εργαζομένων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Οστόσο η Επιτροπή φρονεί ότι εν προκειμένω τα στοιχεία της διαδικασίας έγκρισης του άρθρου 10bis του κανονισμού δεν τηρούν την αρχή της αναλογικότητας λόγω του ότι δεν είναι εύκολη η πρόσβαση στη διαδικασία αυτή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 30 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους L. Jelinek και W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι, μη θεωρώντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή συναφώς, η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ακόλουθες διατάξεις της ανωτέρω οδηγίας: άρθρο 3, παράγραφος 3, άρθρο 6, παράγραφος 1, ειδικότερα όσον αφορά τη φράση «[κατά της εξουδετέρωσης] κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει τον σκοπό αυτό», άρθρο 6, παράγραφος 3, πρώτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, άρθρο 7, παράγραφος 2, άρθρο 8, παράγραφος 2, ειδικότερα όσον αφορά τη φράση «[την κατά-σχεση ...] των συσκευών, προϊόντων ή συστατικών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2», άρθρο 8, παράγραφος 3, άρθρο 10, παράγραφος 1, και άρθρο 11, παράγραφος 2,

2. να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η ταχθείσα προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Μαΐου 2004.

(¹) EE L 167 της 22.6.2001, σ. 10.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους F. Simonetti και S. Pardo Quintillán, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-53/06)

(2006/C 74/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους U. Wölker και S. Pardo Quintillán, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/4/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η ταχθείσα προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε στις 14 Φεβρουαρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14/02/2003, σ. 26

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 23/06/1990, σ. 56

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-54/06)

(2006/C 74/19)

(γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενη από τις J. Hottiaux και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004. Το Βέλγιο δεν έχει ακόμα λάβει όλα τα μέτρα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Περιφέρειας της Φλάνδρας και της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα κοινοποίησε στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197 της 21.07.2001, σ. 30.

Αναίρεση που άσκησε η Elisabetta Righini στις 2 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15 Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-145/04: Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-57/06 P)

(2006/C 74/20)

(γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Elisabetta Righini, εκπροσωπούμενη από τον Eric Boigelot, avocat, άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15 Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-145/04: Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια,
2. να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 15 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-145/04, Righini κατά Επιτροπής·
3. να κρίνει το ίδιο την υπόθεση και, δεχόμενο την αρχική προσφυγή που άσκησε η ανααιρεσίουσα στην υπόθεση T-145/04,
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί κατατάξεως της ανααιρεσίουσας, κατά την εισοδό της στην υπηρεσία, στον βαθμό A*8/3 (παλαιό A7/3) είτε ως έκτακτης είτε ως δόκιμης υπαλλήλου, αποφάσεις οι οποίες περιήλθαν σε γνώση της ανααιρεσίουσας στις 27 Μαΐου 2003 και στις 30 Ιουνίου 2003·
 - να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2004, που κοινοποιήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2004, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 14 Αυγούστου 2003 με αριθ. πρωτοκόλλου R/485/03·
 - εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναίρεσεως αντλούνται, σύμφωνα με το άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, από παράβαση του κοινοτικού δικαίου και διαδικαστικές πλημμελίες ενώπιον του Πρωτοδικείου, οι οποίες έδιξαν τα συμφέροντα της ανααιρεσίουσας.

Η ανααιρεσίουσα προσβάλλει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως που αντλείται από

παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, της αποφάσεως του 1983, των Διοικητικών Οδηγιών και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Υποστηρίζει, συναφώς, ότι η απόφαση ενέχει νομική πλάνη, περιέχει εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία και αλλοιώνει αποδεικτικά στοιχεία του φακέλου.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 6/2/2006

(Υπόθεση C-68/06)

(2006/C 74/21)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, και την κα. Florence Simonetti, εθνικό εμπειρογνώμονα, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 06/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

1. διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεωρίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/42/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27^{ης} Ιουνίου 2001 σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
2. καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197 της 21^{ης} Ιουλίου 2001, σ. 0030

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-69/06)

(2006/C 74/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους N. Yerreloná και Tomáš Kukal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 76/914/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1976, περί της στοιχειώδους καταρτίσεως ορισμένων οδηγών οχημάτων οδικών μεταφορών, ή, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) να καταδικάσει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Μαΐου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 167.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 7 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-71/06)

(2006/C 74/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον L. Visaggio, άσκησε στις 7 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις

προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/85/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αυθόδους πυρετού, την κατάργηση της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ⁽²⁾ και των αποφάσεων 89/531/ΕΟΚ⁽³⁾ και 91/665/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και με την τροποποίηση της οδηγίας 92/46/ΕΟΚ⁽⁵⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει παρόμοιες διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 93, παράγραφος 1, της ανωτέρω οδηγίας 2003/85/ΕΚ,

- 2) να καταδικάσει την Ιταλική δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 306 της 22/11/2003, σ. 1.
⁽²⁾ ΕΕ L 315 της 26/11/1985, σ. 11.
⁽³⁾ ΕΕ L 279 της 28/9/1989, σ. 32.
⁽⁴⁾ ΕΕ L 368 της 31/12/1991, σ. 19.
⁽⁵⁾ ΕΕ L 268 της 14/9/1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 7/2/2006

(Υπόθεση C-72/06)

(2006/C 74/24)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις κυρίες Μαρία Κοντού Durande και Carmel O'Reilly, Νομικοί Σύμβουλοι της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 7/2/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

1. διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/9/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 26 της εν λόγω οδηγίας.

2. καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 0018

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-77/06)

(2006/C 74/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις J. Hottiaux και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (¹), και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/42/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 197 της 21.07.2001, σ. 30.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-78/06)

(2006/C 74/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις A. Alcover San Pedro και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου (¹), και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/49/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 189 της 18.07.2002, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10/02/2006

(Υπόθεση C-85/06)

(2006/C 74/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους κ.κ. Ulrich Wölker, νομικό της σύμβουλο, και Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/4/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28^{ης} Ιανουαρίου 2003 για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- 2) να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Φεβρουαρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14^{ης} Φεβρουαρίου 2003, σ. 0026

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 13/02/2006

(Υπόθεση C-86/06)

(2006/C 74/28)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κα Amparo Alcover San Pedro και τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλη της Νομικής της Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/73/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 24^{ης} Ιουλίου 2003 για την τροποποίηση του παραρτήματος III της οδηγίας 1999/94/ΕΚ και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- 2) να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 186 της 25^{ης} Ιουλίου 2003, σ. 0034

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 —
Stadtwerke Schwäbisch Hall κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/02) ⁽¹⁾

(«Κρατική ενίσχυση — Καθεστώς φοροαπαλλαγής που εφαρμόζεται στα αποθεματικά που σχηματίζουν οι πυρηνικοί σταθμοί της Γερμανίας για τη διάθεση των ραδιενεργών τους αποβλήτων και την οριστική παύση της λειτουργίας τους — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου της εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως»)

(2006/C 74/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH (Schwäbisch Hall, Γερμανία), Stadtwerke Tübingen GmbH (Τυβίγγη, Γερμανία) και Stadtwerke Uelzen GmbH (Uelzen, Γερμανία) [εκπρόσωπος: D. Fouquet, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: V. Kreuzschitz]

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: E.ON Kernkraft GmbH (Αννόβερο, Γερμανία), RWE Power AG (Έσσεν, Γερμανία), EnBW Energie Baden-Württemberg AG (Καρλσρούη, Γερμανία) και Hamburgische Electricitäts-Werke AG (Αμβούργο, Γερμανία) [εκπρόσωποι: U. Karpenstein και D. Sellner, δικηγόροι]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C (2001) 3967 τελ., της 11ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το καθεστώς φοροαπαλλαγής που εφαρμόζει η Γερμανία στα αποθεματικά που σχηματίζουν οι πυρηνικοί σταθμοί για τη διάθεση των ραδιενεργών τους αποβλήτων και την οριστική παύση της λειτουργίας τους δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαίνουσών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 144 της 15.6.2002

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιανουαρίου 2006 —
Regione Marche κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-107/03) ⁽¹⁾

([Ολοκληρωμένο Μεσογειακό Πρόγραμμα (ΟΜΠ) για τη Regione Marche (Ιταλία) — Περάτωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη νομικής βάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Έλλειψη αιτιολογίας])

(2006/C 74/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Regione Marche [εκπρόσωποι: A. Pappalardo, M. Merola και D. Domenicucci, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: E. de March και L. Flynn, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής που περιέχεται στο έγγραφο που απέστειλε, στις 18 Δεκεμβρίου 2002, στην Ιταλική Κυβέρνηση, και με την οποία θέτει τέρμα στην κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγήθηκε στο πλαίσιο του Ολοκληρωμένου Μεσογειακού Προγράμματος (ΟΜΠ) για τη Regione Marche (Ιταλία).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 124 της 24.5.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2006 — Devinlec κατά ΓΕΕΑ(Υπόθεση T-147/03) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Παραστατικό σήμα περιλαμβάνον το λεκτικό στοιχείο “quantum” — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού παραστατικού σήματος Quantième — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2006/C 74/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Devinlec Développement innovation Leclerc SA (Τουλούζη, Γαλλία) [εκπρόσωπος: J.-P. Simon, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Novais Gonçalves και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία) [εκπρόσωπος: F. Jacobacci, δικηγόρος]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιανουαρίου 2003 (υπόθεση R 109/2002-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Devinlec Développement innovation Leclerc SA και TIME Art Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Ιανουαρίου 2003 (υπόθεση R 109/2002-3).
- 2) Το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) θα φέρει, εκτός των δικών του εξόδων, και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.
- 3) Η παρεμβαίνουσα θα φέρει, εκτός των δικών της εξόδων, και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19.7.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2006 — Le Canne κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-276/03) ⁽¹⁾

(Απόφαση ακυρώνουσα την απόφαση της Επιτροπής με την οποία μειώθηκε το ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής — Λεπτομέρειες εκτελέσεως της αποφάσεως — Προσφυγή λόγω παραλείψεως — Κατάργηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2006/C 74/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Azienda agricola «Le Canne» (Porto Viro, Ιταλία) [εκπρόσωποι: F. Mazzonetto και G. Carraro, δικηγόροι]

Καθή-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: L. Visaggio και C. Cattabriga, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή παράνομως παρέλειψε να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2002, T-241/00, Le Canne κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-1251), καθώς και αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που θεωρείται ότι προέκυψε από την παράλειψη αυτή.

Διατακτικό της υποθέσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτημάτων της προσφυγής λόγω παραλείψεως.
- 2) Απορρίπτει τα αιτήματα περί αποζημιώσεως.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 4.10.2003.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 —
Volkswagen κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-317/03) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος *Variant* — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα *DERBIVARIANT* — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από το τμήμα προσφυγών — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 74, παράγραφος 1, και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2006/C 74/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) [εκπρόσωπος: S. Risthaus, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωποι: J. Weberndörfer και G. Schneider]

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Nacional Motor, SA (Martorelles, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 17ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 610/2001-4), στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής μεταξύ Nacional Motor, SA και Volkswagen AG

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ακυρώνει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 17ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 610/2001-4), καθόσον απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού σημείου *Variant* για προϊόντα και υπηρεσίες διαφορετικά από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 12 και 37.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006 —
Medici Grimm κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-364/03) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Τροποποίηση του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Δεν έχει αναδρομική ισχύ — Ακύρωση από το Πρωτοδικείο — Αγωγή αποζημιώσεως — Κατάφωρη παραβίαση)

(2006/C 74/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Medici Grimm KG (Rodgau Hainhausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. MacLean, solicitor, και E. Gybels, avocat)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: M. Bishop, επικουρούμενος από G. Berrisch, avocat)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της ενάγουσας: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Khan και T. Scharf)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω μη αναδρομικής ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 2380/98 του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [δερμάτινων τσαντών] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 296, σ. 1), ο οποίος ακυρώθηκε εν μέρει με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 2000, T-7/99, Medici Grimm κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2000, σ. II-2671)

Διατακτικό της υποθέσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Η ενάγουσα φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, και αυτά του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2006 —
Weifenfels κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-33/04) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα συντηρουμένου τέκνου
— Διπλασιασθέν επίδομα συντηρουμένου ανάπηρου τέκνου
— Άρθρο 67, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Αφαίρεση του
ποσού επιδόματος ιδίας φύσεως)**

(2006/C 74/35)

Γλώσσα διαδικασίας: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roderich Weifenfels (Λουξεμβούργο) [εκπρόσωπος: H. Arend, δικηγόρος]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [εκπρόσωποι: L. Knudsen, U. Rösslein και E. Ecker]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, με την οποία εξέπεσε από το χορηγούμενο σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως διπλασιασθέν επίδομα συντηρουμένου ανάπηρου τέκνου το ποσό άλλου επιδόματος ιδίας φύσεως.

Διατακτικό της υποθέσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004.**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2006 —
Henkel κατά ΓΕΕΑ**(Υπόθεση T-398/04) ⁽¹⁾**([Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα — Παραλληλό-
γραμμη ταμπλέτα χρώματος κόκκινου και λευκού έχουσα
στο κέντρο ένα μπλε ωσειδές σφαιρίδιο — Απόλυτος λόγος
απαράδεκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του
κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απουσία διακριτικού
χαρακτήρα])**

(2006/C 74/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Henkel KGaA (Ντύσελντορφ, Γερμανία) [εκπρόσωπος: C. Osterrieth, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωποι: αρχικώς ο D. Schennen, στη δε συνέχεια οι D. Schennen και G. Schneider]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Αυγούστου 2004 (υπόθεση R 771/1999-2), που αφορούσε την καταχώριση εικονιστικού σήματος συνισταμένου στην αναπαράσταση παραλληλόγραμμης ταμπλέτας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 19 της 22.1.2005.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005 —
Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-369/03) ⁽¹⁾**(«Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Άρνηση αποχαρακτηρισμού του
κολοφωνίου ως επικίνδυνης ουσίας — Προσφυγή ακυρώ-
σεως — Πράξη μη δυνάμενη να προσβληθεί — Αγωγή
αποζημιώσεως — Παραγραφή — Ένσταση ελλείψεως νομι-
μότητας — Απαράδεκτο»)**

(2006/C 74/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Arizona Chemical BV (Huizen, Κάτω Χώρες), Eastman Belgium BVBA (Kallo, Βέλγιο), Resinall Europe BVBA (Bruges, Βέλγιο) και Cray Valley Iberica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) [εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, avocats]

Καθή-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: X. Lewis και F. Simonetti]

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθή-εναγομένης: Δημοκρατία της Φινλανδίας [εκπρόσωποι: T. Rynnä και A. Guimaraes-Purokoski]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός προσφυγή περί ακυρώσεως πράξεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγουσών περί αποσύρσεως της ουσίας της αποκαλούμενης κολοφώνιο από τον κατάλογο των επικινδυνών ουσιών που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34) και, αφετέρου, αγωγή για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
2. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της καθής-εναγομένης.
3. Η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Δήμος Άνω Λιοσίων κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-85/05) (¹)

(Απαράδεκτο — Πρόσωπα μη τυγχάνοντα αποδέκτες των κοινοτικών πράξεων — Άμεσος επηρεασμός τους)

(2006/C 74/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Δήμος Άνω Λιοσίων κ.λπ. (Ελλάδα), Θεοδώρα Γούλα, Αργύρης Αργυρόπουλος, Ιωάννης Μάνης, Ελένη Νταλίπη, Βασίλης Παπαρηγορίου και Γιώργος Φραγκαλέξης (Άνω Λίοσια, Ελλάδα) [εκπρόσωπος: Γ. Καλαβρός, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και L. Flynn]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως E (2004) 5522 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη χορήγηση συνδρομής

από το Ταμείο Συνοχής για το έργο «Κατασκευή Α' φάσεως 2^{ου} ΧΥΤΑ Δυτικής Αττικής στη θέση» Σκαλιστήρι», του Δήμου Φυλής»

Διατακτικό της διατάξεως

- 1) Απορρίπτεται η προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2006 — Φινλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-177/05) (¹)

([Παρεμπίπτοντα ζητήματα — Ένσταση απαραδέκτου — Πράξη μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Ίδιο πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διαδικασία λόγω παραβάσεως — Τόκοι υπερημερίας προβλεπόμενοι στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Διαπραγμάτευση συμφωνίας σχετικά με την υπό όρους πληρωμή])

(2006/C 74/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας [εκπρόσωποι: T. Rynnä και A. Guimaraes-Purokoski]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: G. Wilms και P. Aalto]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής (Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού) που περιέχεται στο από 28 Φεβρουαρίου 2005 έγγραφο και στο από 25 Απριλίου 2005 επιβεβαιωτικό έγγραφο, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τη Δημοκρατία της Φινλανδίας σχετικά με την υπό όρους καταβολή δασμών που απαιτήθηκαν αναδρομικά, προσ αυξημένων με τους τόκους υπερημερίας μέχρι της καταβολής των εν λόγω δασμών, την οποία ζήτησε η Επιτροπή από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως 2003/2180 που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 153 της 25.6.2005.

Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-396/05)

(2006/C 74/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D. — E.S) (Ganges, Γαλλία)
[εκπρόσωποι: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί συμψηφισμού, η οποία περιέχεται στο από 5 Οκτωβρίου 2005 έγγραφο και κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 10 Οκτωβρίου 2005,
- να ακυρώσει την απόφαση περί ανακτήσεως που περιέχεται στο από 30 Αυγούστου 2005 έγγραφο και στο υπ' αριθ. 3240705638 χρεωστικό σημείωμα της 23ης Αυγούστου 2005, που κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα στις 2 Σεπτεμβρίου 2005,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα συνήψε με την Επιτροπή τη σύμβαση BU 209-05, κατόπιν της προσκλήσεως για υποβολή προσφορών που προκηρύχθηκε στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον τομέα των μη πυρηνικών μορφών ενέργειας (¹), με σκοπό την υλοποίηση σχεδίου ανακαινίσεως κτιρίου στη Λυών, με τη χρησιμοποίηση μεθόδων ηλιακής αρχιτεκτονικής και βιοκλιματικής. Εκτελώντας τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η προσφεύγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή, στις 12 Δεκεμβρίου 2001, την τελική έκθεση του σχεδίου. Η Επιτροπή δεν δέχθηκε την εν λόγω έκθεση και, στις 5 Ιουλίου 2002, απέστειλε στην προσφεύγουσα απόφαση περί ανακτήσεως των προκαταβολών που της είχε καταβάλει, αρνούμενη να δεχθεί ορισμένα έξοδα που δηλώθηκαν με την εν λόγω έκθεση. Ούτε η αλληλογραφία μεταξύ των διαδίκων ούτε οι συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν ούτε η

παρέμβαση διαμεσολαβητή κατέληξαν στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς.

Με συστημένη επιστολή της 30ής Αυγούστου 2005, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα τελική απόφαση περί ανακτήσεως, της οποίας προηγήθηκε χρεωστικό σημείωμα στις 23 Αυγούστου 2005. Με άλλη συστημένη επιστολή της 5ης Οκτωβρίου 2005, η Επιτροπή της κοινοποίησε επίσης απόφαση με την οποία της αντιτάσσει τον συμψηφισμό των αμοιβαίων απαιτήσεών τους: αφενός των απαιτήσεων της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της εν λόγω συμβάσεως και, αφετέρου, των απαιτήσεων της προσφεύγουσας έναντι της Επιτροπής, τις οποίες αντλεί από άλλη σύμβαση. Κατ' αυτών των αποφάσεων στρέφεται η παρούσα προσφυγή.

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αποφάσεων, επικαλούμενη δύο κυρίως λόγους ακυρώσεως.

Ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή παραβαίνει τις προϋποθέσεις για τον εξώδικο συμψηφισμό αμοιβαίων απαιτήσεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο συμψηφισμός αυτός δεν είναι δυνατός όταν οι απαιτήσεις διέπονται από δύο διαφορετικές έννομες τάξεις. Κατά την προσφεύγουσα, οι δικές της απαιτήσεις έναντι της Επιτροπής στηρίζονται, πράγματι, στο κοινοτικό δίκαιο, ενώ οι απαιτήσεις της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας διέπονται από το γαλλικό δίκαιο. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει νομική βάση που να της παρέχει τη δυνατότητα του συμψηφισμού που αντιτάσσει στην προσφεύγουσα, ενώ οι οικείες απαιτήσεις δεν ήταν ακόμη βεβαιωμένες, όπως αποδεικνύεται από την πληθώρα των αμφισβητήσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας και από τη διαδικασία ενώπιον του διαμεσολαβητή που δεν κατέληξε μέχρι σήμερα.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί ανακτήσεως πρέπει να ακυρωθεί λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ουδέποτε παρέσχε επαρκείς εξηγήσεις, ειδικότερα όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του ποσού της απαιτήσεώς της.

(¹) Πρόγραμμα που θεσπίστηκε με την απόφαση 94/806/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ L 334, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σ. 87).

Αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-397/05)

(2006/C 74/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D. — E.S) (Ganges, Γαλλία)
[εκπρόσωποι: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, δικηγόροι]

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση στις 30 Αυγούστου 2005,
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να της καταβάλει το ποσό των 125 906 ευρώ, πλέον των νόμιμων τόκων υπερημερίας από τις 12 Φεβρουαρίου 2002,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα συνήψε με την Επιτροπή τη σύμβαση BU 209-05, κατόπιν της προσκλήσεως για υποβολή προσφορών που προκηρύχθηκε στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον τομέα των μη πυρηνικών μορφών ενέργειας⁽¹⁾, με σκοπό την υλοποίηση σχεδίου ανακαίνσεως κτιρίου στη Λυών, με τη χρησιμοποίηση μεθόδων ηλιακής αρχιτεκτονικής και βιοκλιματικής. Η σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρα διατησίας δυνάμει της οποίας τα κοινοτικά δικαστήρια είναι τα μόνα αρμόδια για την επίλυση των διαφορών που ενδέχεται να ανακύψουν μεταξύ των συμβαλλομένων, ως προς το κύρος, την εφαρμογή και την ερμηνεία της συμβάσεως.

Εκτελώντας τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η ενάγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή, στις 12 Δεκεμβρίου 2001, την τελική έκθεση του σχεδίου. Η Επιτροπή δεν δέχθηκε την εν λόγω έκθεση και, στις 5 Ιουλίου 2002, απέστειλε στην ενάγουσα απόφαση περί ανακτίσεως των προκαταβολών που της είχε καταβάλει, αρνούμενη να δεχθεί ορισμένα έξοδα που δηλώθηκαν με την εν λόγω έκθεση. Ούτε η αλληλογραφία μεταξύ των διαδίκων ούτε οι συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν ούτε η παρέμβαση διαμεσολαβητή κατέληξαν στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Με συστημένη επιστολή της 30ής Αυγούστου 2005, η Επιτροπή απέστειλε στην ενάγουσα τελική απόφαση περί ανακτίσεως, της οποίας προηγήθηκε χρεωστικό σημείωμα στις 23 Αυγούστου 2005. Κατ' αυτής της αποφάσεως στρέφεται η ενάγουσα, δυνάμει της ρήτρας διατησίας.

Η αγωγή αποβλέπει κυρίως στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το 20 % του υπολοίπου της συνδρομής που φέρεται ότι οφείλει στην ενάγουσα δυνάμει της συμβάσεως BU 209-05.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι οποιαδήποτε αμφισβήτηση της Επιτροπής ως προς τον τρόπο υλοποιήσεως του σχεδίου από την αντισυμβαλλόμενη έπρεπε να εκδηλωθεί πριν από την ημερομηνία κατά την οποία επρόκειτο να εγκριθεί η έκθεση (δύο μήνες από την ημερομηνία καταθέσεως της τελικής εκθέσεως). Κατά την άποψη της ενάγουσας, η Επιτροπή ενήργησε εκπρόθεσμα και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να έχει απαιτήσεως έναντι αυτής. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ενήργησε εκπρόθεσμα, η Επιτροπή εξακολουθεί να οφείλει στην ενάγουσα το υπόλοιπο της συνδρομής που δεσμεύθηκε με της καταβάλει δυνάμει της εν λόγω συμβάσεως.

⁽¹⁾ Πρόγραμμα που θεσπίστηκε με την απόφαση 94/806/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ L 334, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σ. 87).

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2005 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-423/05)

(2006/C 74/42)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. (Αθήνα, Ελλάδα) [Εκπρόσωποι: Π. Ανέστης, Τ. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis και S. Jordan, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί, ολικά ή μερικά, σύμφωνα με τα άρθρα 230-231 ΕΚ η προσβαλλόμενη Απόφαση C11/2004, για κρατικές ενισχύσεις που φέρεται να χορήγησε η Ελλάδα προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε.
- Να διατάξει την Επιτροπή να καταβάλει τα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης της ελληνικής κρατικής αεροπορικής εταιρείας «Ολυμπιακή Αεροπορία» τέθηκε σε λειτουργία μία νέα εταιρία («NOA») που ανέλαβε το πτητικό έργο, ενώ στην προσφεύγουσα («ΟΑ»), παρέμειναν όλες οι άλλες δραστηριότητες, κυρίως η επίγεια εξυπηρέτηση, συντήρηση και επισκευή αεροσκαφών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε την καταβολή προς τη ΝΟΑ και την προσφεύγουσα κρατικών ενισχύσεων από την Ελλάδα, ασυμβίβαστων προς τη συνθήκη, μεταξύ των άλλων και εξαιτίας:

- υπερεκτίμησης της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού της ΝΟΑ, κατά το χρόνο της σύστασής της,
- ενέργειας από το ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητή, καταβολών για οφειλές της ΟΑ,
- επίδειξης από το ελληνικό Δημόσιο προς την ΟΑ συνεχούς ανοχής ως προς τις οφειλές φόρων και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα αμφισβητεί καταρχήν το σκέλος της απόφασης που αναφέρεται στην υποτιθέμενη υπερεκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της ΝΟΑ κατά την σύσταση της. Επικαλείται παράβαση του άρθρου 87(1) και (3) ΕΚ και του άρθρου 253 ΕΚ (υποχρέωση αιτιολόγησης). Θεωρεί ότι εφαρμόστηκε εσφαλμένα το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή καθόσον η Ελληνική Δημοκρατία ενήργησε όπως θα δρούσε κάθε συνετός ιδιώτης επιχειρηματίας. Εκτιμά επίσης ότι υπήρξε λανθασμένη μεθοδολογία και συμπεράσματα αναφορικά με τον υπολογισμό του ύψους της εικαζόμενης ωφέλειας. Επικαλείται ακόμη έλλειψη αιτιολογίας ως προς την ύπαρξη των προϋποθέσεων του Άρθρου 87(1) ΕΚ.

Σε ό,τι αφορά τις καταβολές ποσών από το Δημόσιο για οφειλές της η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι έγιναν οι καταβολές αυτές, θεωρεί όμως ότι δεν ενέχουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και επικαλείται σχετικά παράβαση του άρθρου 87(1) ΕΚ. Αναλυτικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η συνέχιση των κρατικών ενισχύσεων, στις οποίες εντάσσονται οι εν λόγω καταβολές του Ελληνικού Δημοσίου, είχε γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή και κατ' εσφαλμένη νομική εκτίμηση η τελευταία επικαλείται το αντίθετο με την προσβαλλόμενη απόφαση. Στο ίδιο πλαίσιο η προσφεύγουσα επικαλείται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής αναφορικά με τις πληρωμές που έλαβαν χώρα πριν από την τροποποίηση κάποιων εγγυήσεων καθώς και με το χαρακτηρισμό ορισμένων πληρωμών του Δημοσίου ως κρατικών ενισχύσεων. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης και ως προς αυτό το σκέλος παράβαση ουσιώδους τύπου, δηλαδή της υποχρέωσης αιτιολογίας.

Αναφορικά με τη διαπίστωση της προσβαλλόμενης απόφασης περί «συνεχιζόμενης ανοχής» της Ελλάδος έναντι της ΟΑ η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κοινοτικού δικαίου ως προς την έννοια της κρατικής ενίσχυσης, λόγω του ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τη συμπεριφορά της Ελλάδος υπό το πρίσμα του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή και απέτυχε να ανταποκριθεί στο βάρος απόδειξης. Επικαλείται ακόμη πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση αναφορικά με τον υπολογισμό και την ποσοτικοποίηση της εικαζόμενης ωφέλειας καθώς και έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, δηλαδή καταρχήν του δικαιώματος ακρόασης, το οποίο η προσφεύγουσα θεωρεί ότι παραβιάστηκε λόγω της άρνησης της Επιτροπής να χορηγήσει στην Ελληνική Δημοκρατία, και κατ' επέκταση στην ίδια την προσφεύγουσα ως άμεσα θυγόμενη, πρόσβαση στο πόρισμα που ετοίμασε μία ελεγκτική εταιρία που διόρισε η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση της αρχής «non bis in idem» λόγω της επιβολής, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τόκων με βάση το κοινοτικό επιτόκιο επί των ποσών των ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν, στα οποία όμως περιλαμβάνονται ήδη πρόστιμα, τόκοι και προσαυξήσεις με βάση τις εθνικές διατάξεις.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση R 1143/2004-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «AJINOMOTO» για προϊόντα των κλάσεων 1, 5, 29, 30 και 31 — αίτηση αριθ. 1 307 024

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Kaminomoto Co. Ltd.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό σήμα «KAMINOMOTO» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, η οποία κατά την προσφεύγουσα συνίσταται στο ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο αντίδικος που άσκησε την ανακοπή όφειλε να αποδείξει ότι το προγενέστερο δικαίωμα υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεως της ανακοπής. Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να αποδεικνύεται ότι το προγενέστερο δικαίωμα παραμένει σε ισχύ κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ή, εναλλακτικώς, κατά τη λήξη της προθεσμίας προσκομίσεων πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2005 — Ajinomoto κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-436/05)

(2006/C 74/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ajinomoto Co., Inc. (Τόκιο, Ιαπωνία) [Εκπρόσωποι: G. Württenberger και r. Kunze, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaminomoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Ιαπωνία)

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2005 — Royal Bank of Scotland κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-439/05)

(2006/C 74/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Royal Bank of Scotland Group plc (Εδιμβούργο Ηνωμένου Βασιλείου) (εκπρόσωπος: J. Hull, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lombard Risk Systems Limited και Lombard Risk Consultants limited (Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 21 Ιουλίου 2005 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (υπόθ. R 370/2004-4) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής αριθ. Β 370959, που κοινοποιήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2005, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα Royal Bank of Scotland

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «LOMBARD DIRECT» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 42 — αίτηση αριθ. 1 523 992

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Lombard Risk Systems Limited και Lombard Risk Consultants Limited

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα κοινοτικά και εθνικά λεκτικά σήματα «LOMBARD RISK» και «LOMBARD GROUP OF COMPANIES» για αγαθά και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για μέρος των αμφισβητούμενων υπηρεσιών

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο εξετάζοντας αν υπήρχε ενδεχόμενο συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, δεδομένου ότι θεώρησε δυνατό να υπάρξει μια τέτοια σύγχυση, καθώς και ότι η δυνατότητα αυτή δεν μπορούσε να αποκλειστεί. Κατά την προσφεύγουσα, με τον τρόπο αυτό το τμήμα προσφυγών αντέστρεψε το βάρος της αποδείξεως, απαιτώντας από την προσφεύγουσα να αποδείξει ότι δεν υπήρχε πιθανότητα συγχύσεως. Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε δεόντως την αντίθετη προς το άρθρο 73 του κανονισμού απόφασή του.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2005 — Biofarma κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-442/05)

(2006/C 74/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biofarma (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) [εκπρόσωποι: Victor Gil Vega και Antonia Ruiz López, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Anca Health Care Limited

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 και να αναγνωρίσει ότι όντως υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων CAFON και DAFLON, που προσδιορίζουν παρόμοια προϊόντα.

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των αμοιβών των εκπροσώπων της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Surtech Internacional Ltd.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα CAFON για προϊόντα της κλάσεως 5 (φάρμακα και φαρμακευτικές ουσίες).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: λεκτικό σήμα DAFLON (καταχωρίσεις που αναπτύσσουν αποτελέσματα στην Ισπανία, Πορτογαλία, Μπενελούξ, Αυστρία, Γαλλία και Ιταλία) για προϊόντα της κλάσεως 5 (φάρμακα και φαρμακευτικές ουσίες).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2005 — El Corte Inglés SA κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-443/05)

(2006/C 74/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés SA (Μαδρίτη) [εκπρόσωπος: Juan Luis Rivas Zurdo, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Juan Bolaños Sabri

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 που εκδόθηκε στην υπόθεση R 1191/2004-1, καθόσον, δεχόμενο την προσφυγή της αιτούσας, παρέχει την ευκαιρία για μια μελλοντική παραχώρηση του κοινοτικού σήματος αριθ. 2.456.242 PIRANAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS στην κλάση 25.
- να απορρίψει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος αριθ. 2.456.242 «PIRANAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS», κλάση 25.
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τον ή τους αντίδικους στην παρούσα προσφυγή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Juan Bolaños Sabri.

Σήμα προς καταχώριση: εικονικό σήμα «PIRANAM πρότυπο σχέδιο Juan Bolaños» (αίτηση αριθ. 2.456.242) για προϊόντα των κλάσεων 16, 21 και 25.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: λεκτικά ισπανικά σήματα PIRANHA, για προϊόντα των κλάσεων 25 (αριθ. 790.520) και 18 (αριθ. 2.116.007).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή εν μέρει δεκτή, απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως για τα προϊόντα της κλάσεως 25.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως κατά της οποίας ασκήθηκε η προσφυγή και απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2005 — Plantations de Mbanga κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-447/05)

(2006/C 74/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des plantations de Mbanga (SPM) SA (Douala, Καμερούν) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι P. Soler Couteaux, S. Cahn)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2015/2005 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις εισαγωγές μπανανών καταγωγής χωρών ΑΚΕ, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης που ανοίγεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, σχετικά με το ύψος των δασμών για τις μπανάνες κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2006.
- καταδίκη της Επιτροπής και του Συμβουλίου στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο των τροποποιήσεων του ειδικού καθεστώτος των ποσοτώσεων όσον αφορά τις συναλλαγές με τρίτες χώρες που συμμετέχουν στα μέτρα οργάνωσης αγοράς στον τομέα της μπανάνας, με τον κανονισμό 1964/2005, της 29ης Νοεμβρίου 2005, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾ εξουσιοδοτήθηκε, μεταξύ άλλων, η Επιτροπή να θεσπίσει τα μέτρα που ήταν αναγκαία για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού καθώς και μεταβατικά μέτρα σχετικά με τη διαχείριση της δασμολογικής ποσοτώσεως όσον αφορά τις μπανάνες καταγωγής χωρών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διατήρησε σε ισχύ, με τον κανονισμό της 2015/2005 της 9ης Δεκεμβρίου 2005⁽²⁾, για τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2006, το παλαιό καθεστώς χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής βάσει ιστορικών αναφορών⁽³⁾, όπως προβλεπόταν αρχικώς από τον κανονισμό 896/2001. Με την υπό κρίση προσφυγή ζητείται η ακύρωση του εν λόγω κανονισμού 2015/2005.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ο κανονισμός 2015/2005, προβλέποντας, με τα άρθρα του 3 και 4, ένα καθεστώς χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής στηριζόμενο σε ιστορικές αναφορές και στην είσοδο μη παραδοσιακών επιχειρηματιών, παραβιάζει:

- τις συμβατικές θεσπισμένες διατάξεις που πλαισιώνουν την αγορά της μπανάνας·
- τη φιλοσοφία και τις αρχές που έχουν καθιερωθεί με τις κοινωνικές διατάξεις σχετικά με την κοινή γεωργική πολιτική, την κοινή οργάνωση αγοράς μπανάνας καθώς και αυτές ταύτες τις διατάξεις της επίμαχης κοινοτικής νομοθεσίας·
- τις καθιερωμένες με τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ αρχές, στο μέτρο που καθίσταται δυνατό στους ιστορικούς επιχειρηματίες να καταχρώνται συλλογικώς της δεσπόζουσας θέσεώς τους, που, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, τους έχει παραχωρηθεί με τις σχετικές ρυθμίσεις και στο μέτρο που ευνοούνται επίσης άλλες θίγουσες τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά μπανάνας πρακτικές·
- τις καθιερωμένες με το άρθρο 87 ΕΚ αρχές, στο μέτρο που τούτο έχει ως συνέπεια τη χορήγηση σημαντικού οικονομικού πλεονεκτήματος, επιλεκτικώς σε ορισμένους ιστορικούς σημαντικούς παραδοσιακούς εισαγωγείς οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τη μεταπώληση πιστοποιητικών που έχουν, αδικαιολογήτως, δωρεάν αποκτήσει·
- την αρχή της αναλογικότητας, στο μέτρο που δεν καθίσταται δυνατή η δημιουργία και η ανάπτυξη των δραστηριοτήτων αξιόπιστων και βιώσιμων μη παραδοσιακών εισαγωγών, ληφθέντος υπόψη ότι οι τελευταίοι μπορούν να υπάρξουν μόνο στηριζόμενοι σε παραδοσιακό εισαγωγέα· εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός του οποίου ζητείται η ακύρωση δεν επιτρέπει στους παραγωγούς μπανανών ΑΚΕ να επωφεληθούν κατά τρόπο δίκαιο από την προτίμηση που παρέχεται στις μπανάνες ΑΚΕ, δοθέντος ότι τα εκ του καθεστώτος οφέλη ευνοούν υπερβολικώς ορισμένους ιστορικούς σημαντικούς παραδοσιακούς εισαγωγείς·
- την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που το σύνολο των παραδοσιακών εισαγωγών ΑΚΕ τυγχάνει μιας φαινομενικώς δίκαιης μεταχείρισεως ενώ, στην πραγματικότητα, η εν λόγω μεταχείριση ευνοεί αδικαιολογήτως ορισμένους ιστορικούς σημαντικούς παραδοσιακούς εισαγωγείς.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης, προς στήριξη των αξιώσεών της, την παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ελευθερίας ασκήσεως επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τους δασμούς για τις μπανάνες, ΕΕ L 316 σ. 1, της 2.12.2005.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2015/2005 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις εισαγωγές μπανανών καταγωγής χωρών ΑΚΕ, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης που ανοίγεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, σχετικά με το ύψος των δασμών για τις μπανάνες κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2006, ΕΕ L 324, σ. 5.

(³) Πράγμα που αμφισβητείται από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-128/05 που εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2005 — Automobiles Peugeot και Peugeot Nederland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-450/05)

(2006/C 74/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Automobiles Peugeot SA (Παρίσι Γαλλίας) και Peugeot Nederland NV (Ουτρέχτη Κάτω Χωρών) [Εκπρόσωποι: Ο. d'Ormesson και N. Zacharie, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

- ακύρωση του συνόλου του διατακτικού της αποφάσεως και των λόγων επί των οποίων αυτό θεμελιώνεται
- επικουρικώς, μεταρρύθμιση του άρθρου 3 της αποφάσεως και των λόγων επί των οποίων αυτό θεμελιώνεται με τη μείωση του προστίμου των 49,5 εκατομμυρίων ευρώ
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2005)3683 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2005, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υποθέσεις 36.623, 36.820 και 37.275 — SEP κ.λπ./Automobiles Peugeot SA) και με την οποία η Επιτροπή έκρινε ως περιοριστικές του ανταγωνισμού τις εφαρμοζόμενες από τις ανωτέρω πρακτικές με σκοπό τον περιορισμό των εξαγωγών αυτοκινήτων οχημάτων. Η αμφισβητούμενη απόφαση έβαλε ειδικότερα κατά των ατομικών μέτρων των προσφευγουσών έναντι των αποκλειστικών αντιπροσώπων: σύστημα χορηγήσεως bonus στους αποκλειστικούς αντιπροσώπους, περιοριστική πολιτική στα πλαίσια των εκστρατειών προώθησεως, περιορισμένος εφοδιασμός των αποκλειστικών αντιπροσώπων, άμεσες εντολές. Οι προσφεύγουσες ζητούν επίσης, επικουρικώς, τη μείωση του επιβληθέντος από την Επιτροπή προστίμου.

Προς στήριξη των λόγων τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν το επιχειρήμα ότι, με την απόφασή της, η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, ως εκ του ότι έκρινε ότι τα ληφθέντα από τις προσφεύγουσες μέτρα επιδέχονταν τον χαρακτηρισμό «συμφωνίας» κατά την έννοια του άρθρου αυτού.

Επικουρικώς, επικαλούνται τους λόγους που συνίστανται σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά, πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και πλάνη περί το δίκαιο υπό την έννοια ότι η Επιτροπή έκρινε ότι το σύστημα ανταμοιβής των αποκλειστικών αντιπροσώπων είχε στόχο στρεφόμενο κατά του ανταγωνισμού, κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ. Επίσης, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την εκ μέρους της Επιτροπής με την προσβαλλόμενη απόφαση αξιολόγηση της διαρκείας της παραβάσεως υπό την έννοια ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και προέβη σε πεπλανημένη εκτίμησή τους, γεγονός που την οδήγησε, κατά τις προσφεύγουσες, σε αντιφατική αιτιολογία της αποφάσεώς της.

Ο επόμενος λόγος ακυρώσεως βάλλει κατά της υποτιθέμενης ανεπαρκούς αιτιολογήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως σχετικά με την ανάλυση των επιπτώσεων των μέτρων κατά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής. Επιπλέον, στο πλαίσιο του ίδιου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και προέβη σε πεπλανημένη εκτίμησή τους, καθώς και ότι κατέληξε σε αντιφατική αιτιολόγηση της αποφάσεώς της.

Προς στήριξη του επικουρικού αιτήματός τους περί μειώσεως του επιβληθέντος από την Επιτροπή προστίμου, οι προσφεύγουσες επικαλούνται λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και των κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τον υπολογισμό των προστίμων⁽¹⁾, κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων εκ μέρους της Επιτροπής.

(¹) Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ C 9 της 14ης Ιανουαρίου 1998, σ. 3).

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2005 — Bang & Olufsen κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-460/05)

(2006/C 74/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bang & Olufsen AS (Struer, Δανία) (εκπρόσωπος: K. Wallberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 22 Οκτωβρίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση αριθ. R 0497/2005-1·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Τριδιάστατο σήμα με τη μορφή κάθετου ηχείου με σχήμα μολυβιού επί χαμηλής βάσεως για αγαθά των κλάσεων 9 και 20 — αίτηση αριθ. 3 354 371

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση αποδοχής της αιτήσεως για όλα τα ζητούμενα αγαθά

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Το σήμα είναι σύμφωνο με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, έχει εγγενή διακριτικό χαρακτήρα για όλα τα αγαθά τα οποία αφορά η αίτηση, αλλά και αν ακόμα δεν είχε τέτοιο χαρακτήρα, τον απέκτησε σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2005 — L'Oréal S.A. κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-461/05)

(2006/C 74/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal S.A. (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: X. Buffet Delmas d'Autane, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 17 Οκτωβρίου 2005 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ επί της προσφυγής αριθ. R 0806/2002-4 που αφορά τη διαδικασία ανακοπής αριθ. B 214 694 (αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 1 011 014)·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων που αφορούν το σχετικό σήμα (ειδικότερα στα έξοδα της αρχικής προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και σε εκείνα της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου)

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα L'Oréal S.A.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «FLEXI TOUCH» για αγαθά της κλάσεως 3

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Revlon (Suisse) S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό σήμα «FLEX» για αγαθά των κλάσεων 3 και 34

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15 και 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Revlon (Suisse) S.A. δεν μπορούν να θεωρηθούν ως σοβαρή απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του λεκτικού σήματος «FLEX» κατά την κρίσιμη περίοδο ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο ούτε στη Γαλλία.

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, διότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, οπότε δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2005 — Toyota Koko Kabushiki Kaisha κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-462/05)

(2006/C 74/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Toyota Koko Kabushiki Kaisha (Aichi-Ken Ιαπωνίας) (εκπρόσωπος: F. Wachinger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 14 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1157/2004-1 και να επιτρέψει την καταχώριση του λεκτικού σήματος «IFS» αριθ. 003157492 για τα αγαθά «σύστημα διευθύνσεως και σύστημα διεύθυνσεως με υποβοήθηση για αυτοκίνητα και ανταλλακτικά αυτών, μη περιλαμβανομένης ανεξάρτητης αναρτήσεως εμπροσθίων τροχών», της κλάσεως 12 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει της καταχωρίσεως των σημάτων,

— ή, επικουρικά, να ακυρώσει την από 14 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1157/2004-1 και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ προς επανεξέταση και προς έκδοση νέας αποφάσεως·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «IFS» για προϊόντα της κλάσεως 12 — αίτηση αριθ. 3 157 492

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχωρήσεως όσον αφορά όλα τα σχετικά αγαθά

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Μεταξύ άλλων, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου λόγω εσφαλμένου προσδιορισμού του σχετικού κοινού και εσφαλμένης αντιλήψεως περιγραφικής εννοίας.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2005 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-4/06)

(2006/C 74/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: Jaroslaw Pietras)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1686/2005 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2005, για τον καθορισμό, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2004/2005, των ποσών των εισφορών στην παραγωγή καθώς και του συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 271 της 15.10.2005, σ. 12), και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του άρθρου 2 του κανονισμού 1686/2005, με το οποίο καθορίστηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου⁽¹⁾, τα ποσά των εισφορών και ο συντελεστής συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης για την περίοδο εμπορίας 2004/2005, προκειμένου να καλυφθεί πλήρως το μη καλυφθέν τμήμα της συνολικής ζημίας. Το βαλλόμενο άρθρο του κανονισμού 1686/2005 προβλέπει διαφορετικούς συντελεστές συμπληρωματικής εισφοράς για τα κράτη μέλη που αποτελούσαν την Κοινότητα προ της 1ης Μαΐου 2004 και για τα «νέα» κράτη μέλη.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

— Αναρμοδιότητα της Επιτροπής και παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, ο οποίος επιβάλλει στην Επιτροπή τον καθορισμό ενιαίου κοινού συντελεστή για όλα τα κράτη μέλη, άποψη που επιβεβαιώνεται από τις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις των διατάξεων του κανονισμού, οι οποίες έχουν το ίδιο περιεχόμενο και νόημα. Οι βασικές αρχές της κοινής οργάνωσης αγοράς για τη ζάχαρη όχι μόνο δεν δικαιολογούν, αλλά αντίθετως αποκλείουν οποιαδήποτε παρέκκλιση από το γράμμα των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001.

— Παραβίαση της αρχής της άμεσης και πλήρους ενσωματώσεως του κοινοτικού κεκτημένου εκ μέρους των νέων κρατών μελών· ο διαφορετικός συντελεστής συμπληρωματικής εισφοράς συνιστά, στην πράξη, μεταβατικό μέτρο, το οποίο δεν βρίσκει έρεισμα στην πράξη προσχωρήσεως και στις εκδοθείσες βάσει αυτής νομικές πράξεις. Η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 2 της πράξεως προσχωρήσεως, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση για τη γένεση όλων των δικαιωμάτων και την ανάληψη όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν για τη Δημοκρατία της Πολωνίας από την ιδιότητα του κράτους μέλους, και υποστηρίζει ότι δυνάμει του άρθρου αυτού το εν λόγω κράτος μέλος έχει δικαίωμα χρήσεως των καθ' υπέρβαση πληρωμών και υποχρέωση καλύψεως των ζημιών που ανέκυψαν κατά τις πρόσφατες περιόδους εμπορίας στην αγορά ζάχαρης.

— Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων· η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι το μοναδικό κριτήριο για τη διαφοροποίηση του συντελεστή στον προσβαλλόμενο κανονισμό ήταν ο χρόνος προσχωρήσεως των κρατών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι συνέπειες της προσχωρήσεως ρυθμίζονται εξαντλητικώς από την πράξη προσχωρήσεως και τις εκδοθείσες βάσει αυτής πράξεις, με αποτέλεσμα το χρονικό σημείο διευρύνσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να μην μπορεί να θεωρηθεί ως αντικειμενικό κριτήριο, το οποίο θα μπορούσε να δικαιολογήσει τους διαφορετικούς συντελεστές.

— Παραβίαση της αρχής της αλληλεγγύης· η διαφοροποίηση μεταξύ των συντελεστών που ισχύουν για τα διάφορα κράτη μέλη συνιστά αυθαίρετη και αντίθετη προς τις αρχές της αναλογικότητας και της αλληλεγγύης κατανομή των δαπανών για τη χρηματοδότηση της αγοράς ζάχαρης.

— Ανεπαρκής αιτιολόγηση του προσβαλλόμενου μέτρου, καθόσον η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ούτε περιστάσεις οι οποίες θα

μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διαφοροποίηση των συντελεστών ούτε στόχους τους οποίους η διαφοροποίηση αυτή ενδεχομένως επιδιώκει.

— Παράβαση ουσιώδους τύπου, διότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1686/2005 εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 3 του εσωτερικού κανονισμού της επιτροπής διαχειρίσεως για τη ζάχαρη και του άρθρου 3 του κανονισμού 1 περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽²⁾· συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της διαδικασίας «επιτροπολογίας», η Επιτροπή δεν υπέβαλε την πρόταση κανονισμού στην πολωνική γλώσσα. Η παράβαση αυτή είναι ιδιαίτερος σοβαρή, διότι αφορά την πρόταση εκδόσεως μιας κανονιστικής πράξεως και είναι ενδεικτική μιας πάγιας πρακτικής της Επιτροπής στο πλαίσιο της επιτροπής διαχειρίσεως για τη ζάχαρη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178 της 30.06.2001, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ αριθμ. 17 της 6.10.1958, σ. 385, όπως έχει τροποποιηθεί.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2006 — Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-5/06)

(2006/C 74/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Δανίας (Κοπεγχάγη, Δανία) [Εκπρόσωπος: Jørne Molde]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2005/717/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, για την τροποποίηση με στόχο την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο του παραρτήματος της οδηγίας 2002/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού⁽¹⁾ ως προς τη διαλαμβανόμενη στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος αυτής χρήση της ουσίας δεκαπολυβρωμοδιφαινύλιο σε εφαρμογές πολυμερών.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή εξείρεσε την χρήση της ουσίας δεκαπολυβρωμοδιφαινυλίου σε εφαρμογές πολυμερών από την απαγόρευση που θεσπίστηκε με την οδηγία 2002/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού⁽¹⁾ (στο εξής: βασική οδηγία).

Η Δανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομικώς εσφαλμένη, καθόσον η χρήση της ουσίας δεκαπολυβρωμοδιφαινυλίου σε εφαρμογές πολυμερών εξαιρείται από την απαγόρευση της βασικής οδηγίας κατά παράβαση των προϋποθέσεων που αυτή θέτει, διότι

- μια τέτοια εξαίρεση δεν επιβάλλεται ενόψει της επιστημονικής και τεχνικής προόδου,
- η Επιτροπή εξείρεσε από την απαγόρευση όχι μια συγκεκριμένη εφαρμογή της ουσίας, αλλά, στην πράξη, τη χρήση της σε όλες τις εφαρμογές πολυμερών,
- η Επιτροπή δεν τεκμηρίωσε, ως όφειλε, σύμφωνα με τη Δανική Κυβέρνηση, την έλλειψη δυνατότητας υποκατάστασης ή απαλείφωσης του δεκαπολυβρωμοδιφαινυλίου από τις εφαρμογές πολυμερών, και
- η Επιτροπή δεν προέβη σε στάθμιση προκειμένου να κρίνει αν οι αρνητικές συνέπειες που θα είχε η υποκατάσταση της συγκεκριμένης ουσίας για το περιβάλλον, την υγεία και την προστασία των καταναλωτών θα ήταν σημαντικότερες από τις αντίστοιχες ωφέλειες.

Περαιτέρω, η Δανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή προσέδωσε βαρύτητα σε ένα παράνομο κριτήριο, ήτοι σε μια γενική αξιολόγηση των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση της εξαιρεθείσας ουσίας δεκαπολυβρωμοδιφαινυλίου, και ότι η απόφαση είναι πλημμελής λόγω παραβάσεως ουσιαστικού τύπου, καθόσον η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμησή της ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξαίρεση της χρήσεως της ουσίας δεκαπολυβρωμοδιφαινυλίου σε εφαρμογές πολυμερών από την απαγόρευση της βασικής οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 271, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 37, σ. 19.

Σεπτεμβρίου 2005 (ΕΕ C 262, σ. 5), καθόσον στηρίζονται σε διαβεβαιώσεις των γερμανικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής της εν λόγω ενισχύσεως, της οποίας είναι υποχρεωτική η ατομική κοινοποίηση, δεν είναι υποστηρίξιμες όσον αφορά την επενδυτική πρωμοδότηση (επενδυτικά κίνητρα).

— επικουρικώς, να κηρυχθεί άκυρη στο σύνολό της η απόφαση της καθής περί της ενισχύσεως αριθ. Ν 363/2004, της 6ης Σεπτεμβρίου 2005 (ΕΕ C 262, σ. 5).

— να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005) 3310 τελικό, της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. Ν 363/2004 για την κατασκευή νέας μονάδας επεξεργασίας ορού γάλακτος. Ο δικαιούχος της ενισχύσεως αυτής είναι η Morpro Nord GmbH στο Mecklenburg-Vorpommern. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι η κοινοποιηθείσα από αυτήν ενίσχυση συμβιβάζεται με τη Συνθήκη ΕΚ. Η προσφεύγουσα προσβάλλει ειδικότερα την απόφαση, καθόσον αυτή στηρίζεται σε διαβεβαιώσεις των γερμανικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής της εν λόγω ενισχύσεως, της οποίας η ατομική κοινοποίηση είναι υποχρεωτική, δεν είναι υποστηρίξιμες όσον αφορά την επενδυτική πρωμοδότηση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά διαπίστωση της καθής είναι εσφαλμένη. Πέραν αυτού, προβάλλει την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας σύμφωνα με το άρθρο 253 ΕΚ, καθώς και την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της ειδικότητας. Ακόμη, η Επιτροπή παρέβη με την προσβαλλόμενη απόφαση το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾ και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας⁽²⁾. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερειών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 2000 C 28, σ. 2, καθώς και ΕΕ 2000, C 232, σ. 19.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Morpro-Nord GmbH κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-6/06)

(2006/C 74/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Morpro-Nord GmbH (Altentreptow, Γερμανία)
(Εκπρόσωποι: L. Harings και C. H. Schmidt, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθούν οι σκέψεις 25 έως 27 της αποφάσεως της καθής περί της ενισχύσεως αριθ. Ν 363/2004, της 6ης

Προσφυγή της Giant (Κίνα) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση T-17/06)

(2006/C 74/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giant (Κίνα) Co., Ltd (Πόλη Kunshan, Κίνα)
[εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο: P. De Baere]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1892/2005 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2005, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον
 - Απορρίπτει το αίτημα της προσφεύγουσας σχετικά με την αναγνώριση σ' αυτήν του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (market economy status, MES) ·
 - Παραβιάζει το άρθρο 253 ΕΚ καθόσον παρέλειψε να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας σχετικά με το MES· και
 - Παραβιάζει την νομοθεσία του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) εφαρμόζοντας *post factum* κριτήρια της οικονομίας της αγοράς σε Κινέζους παραγωγούς που εξάγουν σε ορισμένα κράτη μέλη της ΕΚ· και
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, εταιρία περιορισμένης ευθύνης του κινεζικού δικαίου, παράγει κυρίως ποδήλατα και ανταλλακτικά ποδηλάτων, που εξάγονται στην Κοινότητα. Προσβάλλει τον κανονισμό 1892/2005 με τον οποίο περατώθηκε η μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ'αρχάς τους ίδιους ισχυρισμούς παραβίασεως του κανονισμού 384/96 του Συμβουλίου («βασικού κανονισμού») και του άρθρου 253 ΕΚ, τους οποίους είχε προβάλλει προγενέστερα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-372/05 ⁽²⁾.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει τη νομοθεσία του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) καθόσον εφαρμόζει κριτήρια της οικονομίας της αγοράς σε Κινέζους εξαγωγείς σε πέντε κράτη μέλη, η νομοθεσία αντι-ντάμπινγκ των οποίων δεν προέβλεπε τέτοια κριτήρια κατά τον χρόνο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 302, 19/11/2005, σ. 22

⁽²⁾ ΕΕ C 315, 10/12/2005, σ. 17

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2006 — Zenab κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-33/06)

(2006/C 74/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Zenab SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
[Εκπρόσωποι: J. Windey, P. de Bandt, δικηγόροι]

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 9 Νοεμβρίου 2005 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό 648599·
- να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας και να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα (i) ποσό 36.707 ευρώ ως αποζημίωση για τα έξοδα στα οποία πρόβη στο πλαίσιο της προσκλήσεως προς υποβολή προτάσεων και (ii) χρηματικό ποσό προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης λόγω της προσβολής της φήμης της και προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας της η οποία απορρέει από την καθυστέρηση της εκτελέσεως του σχεδίου EuroVOD, καθώς και να διορίσει εμπειρογνώμονα προς εκτίμηση της ζημίας αυτής·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής-αγωγής είναι η ακύρωση της από 9 Νοεμβρίου 2005 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία αυτή απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας προς χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA Plus (πρόσκληση προς υποβολή προτάσεων INFISO/MEDIA/04/05), καθώς και η αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους. Ο πρώτος στηρίζεται σε παράνομη παραχώρηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στην τεχνική ομάδα συμβούλων που κλήθηκε να λάβει απόφαση επί του αιτήματος χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής το οποίο είχε υποβάλει η προσφεύγουσα.

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως η οποία, κατ' αυτήν, δικαιολογεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η αιτιολογία που περιλαμβάνει η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκής και αντιφατική, ενώ από αυτήν δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά τα στοιχεία που δικαιολογούν την απόρριψη της προτάσεώς της.

Στο πλαίσιο της αγωγής αποζημιώσεως η προσφεύγουσα, επικαλούμενη την αρχή της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της πεπλανημένης εκτιμήσεως της προτάσεως που υπέβαλε στο πλαίσιο της ως άνω προσκλήσεως. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το καθήκον επιμελείας που έχει και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθώς και ότι η συμπεριφορά αυτή συνιστά κατάφωρη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, για την οποία υπέχει ευθύνη η Κοινότητα.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση T-38/06)

(2006/C 74/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία [εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα αριθ. 11877, της 10ης Νοεμβρίου 2005, της Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες, με αντικείμενο το ΠΕΠ [περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα] Καμπανίας (αριθ. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — αίτηση πληρωμής αριθ. 2005 2716·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα αριθ. 12362, της 18ης Νοεμβρίου 2005, της Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες, με αντικείμενο το DOCUP [ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού] Ob 2 — Λάτιο 2000-2006 (αριθ. CCI 2000 IT 16 2 DO 009) — αίτηση πληρωμής SYSFIN αριθ. 2005 2707 Adonis 2005 23064, έγγραφο του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών της 26ης Οκτωβρίου 2005, αριθ. πρωτοκόλλου 0031966·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα αριθ. 12363, της 18ης Νοεμβρίου 2005, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες, με αντικείμενο το ΠΕΠ Καμπανίας (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 007) — αίτηση πληρωμής αριθ. 2005 2871;
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς πράξεις και τις πράξεις που προηγήθηκαν των ως άνω αποφάσεων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με εκείνους της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.04, σ. 55.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2006 — Antartica S.r.l. κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-47/06)

(2006/C 74/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Antartica S.r.l. [Εκπρόσωπος: E. Racca, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Nasdaq Stock Market, Inc (Ουάσινγκτον, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, στην υπόθεση R 752/2004-2, διότι αντίκειται στα άρθρα 63, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και στο άρθρο 5 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «Nasdaq» για προϊόντα των κλάσεων 9, 12, 14, 25 και 28

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: The Nasdaq Stock Market, Inc.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το κοινοτικό λεκτικό σήμα «Nasdaq» για προϊόντα των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 38 και 42, καθώς και το πασίγνωστο σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως σήμα «Nasdaq»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 63, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 5 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ· η προσφεύγουσα προβάλλει ότι στην ανακοπή δεν γίνεται επίκληση του προϋφιστάμενου, μη καταχωρισθέντος, λεκτικού σήματος. Αμφισβητεί επίσης τη διαπίστωση ότι η φήμη του χρηματιστηριακού δείκτη «nasdaq» ταυτίζεται με τη φήμη του εμπορικού σήματος με την ίδια ονομασία. Προβάλλει, τέλος, ότι η φήμη κατά την έννοια του κανονισμού 40/94 και της οδηγίας 89/104 δεν ταυτίζεται με την πάγκοινη γνώση, κατά την έννοια της Σύμβασης του Παρισιού.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2006 —
Henkel κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-67/03) ⁽¹⁾

(2006/C 74/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 124 της 24.5.2003.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2006 —
Datac κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-341/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Ιανουαρίου 2006 —
MobilCom κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-397/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 314 της 18.12.2004.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιανουαρίου 2006 —
Steinmetz κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-155/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 25.6.2005.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2006 —
Corsica Ferries France κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-231/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 20.8.2005.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 1ης Ιανουαρίου 2006 — Fernandez Ortis
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-1/06)

(2006/C 74/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Miguel Fernandez Ortis (Μαδρίτη, Ισπανία)
[εκπρόσωπος: J. R. Iturriaga Goitia Bassas, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να αναγνωρίσει ότι η απόλυση του προσφεύγοντος με απόφαση της 17ης Ιουνίου 2005 είναι ανενεργός λόγω καταστρατηγήσεως του νόμου και, επί της ουσίας, να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Ιουνίου 2005 καθώς και τη στηριζόμενη σ' αυτήν απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2005.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην δόκιμος υπάλληλος της Επιτροπής, προσελήφθη την 1η Φεβρουαρίου 2004, ημέρα κατά την οποία άρχισε η περίοδος δοκιμασίας εννέα μηνών που προβλέπει το άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Με έκθεση της 4ης Οκτωβρίου 2004 προτάθηκε η απόλυση του· πάντως, η Επιτροπή αποφάσισε, κατ' εξαίρεση, να παρατείνει την περίοδο δοκιμασίας του έως τις 30 Απριλίου 2005, σύμφωνα με ό,τι ορίζει το άρθρο 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ. Με απόφαση της 17ης Ιουνίου 2005, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2005, η Επιτροπή απέλυσε τον προσφεύγοντα.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η απόλυσή του είναι παράνομη, αφού επήλθε 17 μήνες μετά την έναρξη της περιόδου δοκιμασίας, καθόσον, κατά το άρθρο 34, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η διάρκεια δοκιμασίας δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τους 15 μήνες.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιανουαρίου 2006 — Franklin κ.λπ.
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-3/06)

(2006/C 74/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Jacques Franklin (Sorée, Βέλγιο) κ.λπ.
[εκπρόσωποι: G. Bounéou και F. Frabetti, avocats]

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

— να ακυρωθεί η ρητή απόφαση της 10ης Ιουνίου 2005 με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες την αρωγή που προβλέπει το άρθρο 24 του ΚΥΚ·

— να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία που οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υπέστησαν εκ του γεγονότος αυτού·

— να καταδικαστεί η καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, όλοι τους μόνιμοι ή έκτακτοι υπάλληλοι της Επιτροπής, είχαν ζητήσει τη μεταφορά των κτηθέντων στο Βέλγιο συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους στο κοινοτικό σύστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις βελγικού νόμου θεσπισθέντος το 1991. Το 2003 το Βέλγιο θέσπισε νέο νόμο ο οποίος, κατά τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, προβλέπει ευνοϊκότερους όρους για αυτού του είδους νέες μεταφορές. Ωστόσο, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, δεδομένου ότι είχαν ήδη μεταφέρει τα δικαιώματά τους, δεν μπορούσαν να επωφεληθούν από τις διατάξεις του νόμου 2003.

Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υπέβαλαν αίτηση με την οποία ζήτησαν αρωγή βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ. Η Επιτροπή, η οποία δεν είχε πρόθεση να παράσχει αρωγή στους μόνιμους ή έκτακτους υπαλλήλους όσον αφορά τις εν λόγω μεταφορές, απέρριψε την αίτησή τους με απόφαση της 10ης Ιουνίου 2005.

Με την προσφυγή-αγωγή τους, οι ενδιαφερόμενοι βάλλουν κατά της αποφάσεως αυτής, την οποία χαρακτηρίζουν ως άρνηση αρωγής, κατά παράβαση του άρθρου 24 του ΚΥΚ. Πέραν του τελευταίου αυτού άρθρου, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επικαλούνται επίσης, προς στήριξη των αιτημάτων τους, παράβαση του καθήκοντος αρωγής, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της απαγορεύσεως αυθαιρέτων ενεργειών, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti», καθώς και κατάχρηση εξουσίας

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Villa κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-4/06)**

(2006/C 74/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Renata Villa (Senningerberg, Λουξεμβούργο) κ.λπ. [Εκπρόσωποι: G. Bouneou, F. Frabetti, δικηγόροι]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις υπ' αριθ. 102495, 102494 και 102496, της 8ης Φεβρουαρίου 2005, με τις οποίες η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αρνείται να αναγνωρίσει στις προσφεύγουσες επιπλέον συντάξιμο χρόνο λόγω της διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που απέκτησαν κατά τα έτη ασφαλίσεώς τους στο ιταλικό ασφαλιστικό σύστημα και του αριθμού των ετών που μετέφεραν στο κοινοτικό ασφαλιστικό σύστημα, κατόπιν νέου υπολογισμού των μεταφερομένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το 1991 οι προσφεύγουσες, υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μετέφεραν στο κοινοτικό ασφαλιστικό σύστημα τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που είχαν αποκτήσει στην Ιταλία πριν αναλάβουν υπηρεσία στις Κοινότητες. Η διαφορά μεταξύ του πραγματικού αριθμού των ετών ασφαλίσεως στο ιταλικό σύστημα και του αριθμού των συνταξίμων ετών όπως υπολογίζονταν στο κοινοτικό σύστημα καθορίστηκε σύμφωνα με τις τότε εφαρμοζόμενες από το Κοινοβούλιο γενικές εκτελεστικές διατάξεις, οι οποίες δεν πρόβλεπαν την εξίσωση του συντάξιμου χρόνου με το ανώτατο όριο του αριθμού των ετών ασφαλίσεως στην Ιταλία.

Κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ), οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αιτήσεις για νέο υπολογισμό του συντάξιμου χρόνου που τους είχε αναγνωριστεί, επικαλούμενες το άρθρο 26, παράγραφοι 5 και 6, του παραρτήματος XIII του εν λόγω ΚΥΚ. Κατόπιν απορρίψεως των αιτήσεών τους, οι προσφεύγουσες άσκησαν ενστάσεις τις οποίες η ΑΔΑ επίσης απέρριψε.

Στις προσφυγές τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 26 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, τόσο με την προηγούμενη όσο και με τη νέα διατύπωσή του.

Εν συνεχεία, υποστηρίζουν ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε επιπλέον τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και των αυθαιρέτων ενεργειών, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του μη πλουτισμού εις βάρος τρίτου και του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2006 — Patak Dennstedt κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-5/06)**

(2006/C 74/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dunja Patak Dennstedt (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [Εκπρόσωποι: S. Rodrigues, Y. Minatchy, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμодιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 4ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως που είχε προηγουμένως υποβάλει η προσφεύγουσα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα δια της καταβολής αποζημιώσεως ύψους 35 000 ευρώ·
- επικουρικώς, να διατάξει την αφαίρεση του επίδικου εγγράφου από το πόρισμα της έρευνας της 18ης Σεπτεμβρίου 2001·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, συνταξιοδοτηθείσα λόγω αναπηρίας υπάλληλος της Επιτροπής, είχε ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου με σκοπό την ακύρωση ορισμένων αποφάσεων της καθής. Στο πλαίσιο αυτής της δίκης, η προσφεύγουσα έλαβε γνώση ορισμένων εγγράφων σχετικών με εσωτερικές διαδικασίες της Επιτροπής που την αφορούσαν και υπέβαλε αίτηση ζητώντας, αφενός, να αφαιρεθούν από τον φάκελο της υποθέσεως τα έγγραφα στα οποία ένας υπάλληλος φαίνεται να αντλεί προσωπικά συμπεράσματα σχετικά με την επαγγελματική ασθένεια της προσφεύγουσας και, αφετέρου, να εξακριβωθεί αν η συμπεριφορά ορισμένων υπαλλήλων στο πλαίσιο μιας πειθαρχικής διαδικασίας υπήρξε σύμφωνη με τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Δεδομένου ότι η αίτηση απορρίφθηκε, η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση η οποία επίσης απορρίφθηκε από την ΑΔΑ.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται καταρχάς ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή της παραβιάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει η καθής έναντι των υπαλλήλων της. Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση παραβαίνει πλείονες γενικές αρχές δικαίου, όπως η αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής.

Η προσφεύγουσα προσθέτει εν συνεχεία ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής που διέδωσαν και περιέλαβαν μάλιστα σε πόρισμα έρευνας εσφαλμένα στοιχεία σχετικά με την επαγγελματική ασθένειά της υπέπεσαν σε βαρύ πταίσμα. Το πταίσμα αυτό θεμελιώνει, κατά την προσφεύγουσα, την ευθύνη της καθής, η οποία, συνεπώς, οφείλει να αποκαταστήσει την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2006 — Ηρακλής Τόλιος κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-8/06)

(2006/C 74/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ηρακλής Τόλιος (Παρίσι, Γαλλία), François Muller (Στρασβούργο, Γαλλία) και Odette Perron (La Rochelle, Γαλλία) [εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Lévi, δικηγόροι]

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη, συμπεριλαμβανομένης της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας την οποία περιέχει·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά σημειώματα συντάξεως των προσφευγόντων του Μαρτίου 2005, ούτως ώστε να εφαρμοστεί διορθωτικός συντελεστής επιπέδου πρωτεύουσας της χώρας διαμονής τους ή, τουλάχιστον, διορθωτικός συντελεστής που να αντικατοπτρίζει προσηκόντως τις διαφορές του κόστους ζωής στους τόπους όπου λογίζεται ότι οι προσφεύγοντες πραγματοποιούν τις δαπάνες τους και να ανταποκρίνεται, συνεπώς, στις επιταγές της αρχής της ισοδυναμίας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όλοι οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση είναι υπάλληλοι συνταξιοδοτηθέντες πριν από την 1η Μαΐου 2004. Αμφισβητούν τη νομιμότητα του μεταβατικού καθεστώτος που θεσπίστηκε, εν αναμονή της καταργήσεως των διορθωτικών συντελεστών, με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του

καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών⁽¹⁾, στο μέτρο που το καθεστώς αυτό στηρίζεται σε νέο υπολογισμό των διορθωτικών συντελεστών «συντάξεως», οι οποίοι δεν υπολογίζονται πλέον σε σχέση προς την πρωτεύουσα, αλλά σε συνάρτηση προς το μέσο κόστος ζωής στο κράτος μέλος εντός του οποίου ο συνταξιούχος αποδεικνύει ότι έχει την κύρια διαμονή του.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν καταρχάς ότι ο προμνησθείς κανονισμός στηρίζεται σε εσφαλμένη αιτιολογία, καθόσον ούτε η πρόοδος της ενοποίησης της Κοινότητας, ούτε η ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής, ούτε η δυσκολία εξακριβώσεως του πραγματικού τόπου διαμονής των συνταξιούχων δεν μπορούν να δικαιολογήσουν το επίμαχο μεταβατικό καθεστώς.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται, περαιτέρω, παραβίαση στην προκειμένη περίπτωση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της ασφάλειας δικαίου, της αναδρομικής ισχύος των κεκτημένων δικαιωμάτων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 27.04.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2006 — Canteiro Lopes κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-9/06)

(2006/C 74/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Rui Canteiro Lopes (Λισαβόνα, Πορτογαλία) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμοδίας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 13ης Οκτωβρίου 2005 να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι ενόψει προαγωγής και να μην προαχθεί στο βαθμό Α4 κατά την περίοδο των προαγωγών του 2000·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Την 21η Δεκεμβρίου 2000 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της απόφασης να μην προαχθεί στον βαθμό Α4 κατά την περίοδο των προαγωγών του 2000. Στις 2 Ιουλίου 2001 η καθής έκανε δεκτή την ένσταση και ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι είχε προβεί σε ενέργειες για την οριστικοποίηση της βαθμολογίας του, η οποία όμως δεν υλοποιήθηκε. Ο προσφεύγων, συνεπώς, υπέβαλε αίτηση για να λάβει πληροφορίες για τη συνέχεια που δόθηκε στην απόφαση της 2ας Ιουλίου 2001. Η καθής, αφού αναγνώρισε ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας των ετών 1995-1997 και 1997-1999 δεν είχαν, μέχρι τούδε, οριστικοποιηθεί, πρότεινε στον προσφεύγοντα να θεωρηθεί ότι η βαθμολογία του για τα έτη 1997-1999 ήταν ίδια με αυτή που έλαβε για την περίοδο 1999-2001.

Μολονότι ο προσφεύγων αρνήθηκε την πρόταση αυτή, η καθής ολοκλήρωσε την έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο 1997-1999 και αποφάσισε να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα των υπαλλήλων που κριθήκαν ως οι πλέον άξιοι ενόψει προαγωγής και να μην προαχθεί στο βαθμό Α4 κατά την περίοδο των προαγωγών του 2000.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται καταρχάς ότι η απόφαση αυτή πάσχει, καθόσον ελήφθη χωρίς να υφίστανται οριστικές κατά νόμο εκθέσεις βαθμολογίας για τις επίμαχες περιόδους. Συγκεκριμένα, η καθής διέπραξε υπηρεσιακό σφάλμα μη καταρτίζοντας εγκαίρως τις εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 1995 και 30ής Ιουνίου 1999.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι η καθής προέβη σε εσφαλμένη συγκριτική εξέταση των προσόντων του, στο μέτρο που έκανε χρήση επικουρικών κριτηρίων, όπως η ηλικία και η αρχαιότητα στην υπηρεσία, τα οποία εφαρμόζονται μόνον σε περίπτωση ισοβαθμίας ως προς τα προσόντα των προαγωγίμων υπαλλήλων, προϋπόθεση η οποία δεν συνέτρεχε στην προκειμένη περίπτωση. Η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά, επομένως, παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2006 — Larsen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-11/06)

(2006/C 74/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Holger Larsen (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) κ.λπ.
[Εκπρόσωποι: S. Orlandini, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2005 η διευθύντρια του Γραφείου Διαχειρίσεως και Εκκαθαρίσεως των Ατομικών Δικαιωμάτων περί μείωσης των αποδοχών του προσφεύγοντος από την 1η Μαΐου 2005·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα το επίδομα στέγης το οποίο δικαιούται από την ημερομηνία που αυτό έπαυσε να του καταβάλλεται, προσαυξημένο με τόκους που θα υπολογισθούν σύμφωνα με το βασικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος που υπηρετεί στην Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Λονδίνο, ελάμβανε από την 1η Οκτωβρίου 2002 επίδομα στέγης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14α του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και των κανονισμών 6/66/Ευρατόμ και 121/66/ΕΟΚ (¹). Δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο καταργήθηκε με τη μεταρρύθμιση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, με απόφαση που εξέδωσε στις 2 Μαΐου 2005, η Επιτροπή έπαυσε να καταβάλλει στον προσφεύγοντα το ως άνω επίδομα.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται καταρχάς την παραβίαση των άρθρων 62 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και 19 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ιδίως ότι κακώς εφάρμοσε η καθής το τελευταίο από τα προαναφερθέντα άρθρα σύμφωνα με την ερμηνεία που υιοθέτησε το Σώμα των προϊσταμένων διοικήσεως στις 14 Οκτωβρίου 2004, η οποία εξαίρεσε το επίδομα στέγης από τα στοιχεία των αποδοχών που επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων τα οποία καθορίστηκαν με το εν λόγω άρθρο. Μια τέτοια ερμηνεία, κατά τον προσφεύγοντα, δεν είναι σύνομη, στο μέτρο που αποδυναμώνει την ισχύ της εγγυήσεως του ονομαστικού εισοδήματος στην οποία αποσκοπεί η επίμαχη διάταξη.

Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισοδυναμίας αγοραστικής δυνάμεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως αυτή ορίζεται από τα άρθρα 64 και 65 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

(¹) Κανονισμοί 6/66/Ευρατόμ, 121/66/ΕΟΚ των Συμβουλίων, της 28ης Ιουλίου 1966, περί καθορισμού καταλόγου των τόπων για τους οποίους είναι δυνατόν να χορηγηθεί απόζημίωση στεγασίας, καθώς και περί του ανωτάτου ποσού και του τρόπου χορηγήσεως αυτής της αποζημιώσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/τ. 0001, σ. 97).

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 74/71)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 60 της 11.3.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 48 της 25.2.2006

EE C 36 της 11.2.2006

EE C 22 της 28.1.2006

EE C 10 της 14.1.2006

EE C 330 της 24.12.2005

EE C 315 της 10.12.2005

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
